

Ajuntament de Copons

Troballes arqueològiques al Turó de Pams
La mort i els morts en el món romà
Molí Torre de la Masia
Eleccions municipals 2003
Cicle Gaudí
Reis 2003
Festa Major d'hivern
60 ocells de Celdoni Fonoll
Carnestoltes 2003: Quina festassa!
Inauguració
Plantada d'abres
Macrojocs a Copons
La trobada del 8 de juny
Finalistes del 3r Concurs d'Iniciativa Jazz 2003
El meu punt de vista
Festa de fi de curs a Copons
Coral Xalest
Futbol Club Copons
Renoms de Copons: el carrer Vilanova
Resum d'activitats
Copons, té equip de futbol femení
Anem a l'escola... de Copons
In-fàn-ci-a
Alguns aclariments
La font de la vila vista pels ulls de la mainada
L'avi Puig
La prevenció de riscos laborals
Dades mensuals de l'estació meteorològica de Copons
Des de dins i des de fora
Boicot preventiu
Els dinosaures
Sobre la proliferació de gats i gossos
A Copons
Resposta al Consell Comarcal
Canvi de ritme
El teu quadrat
Arxiu fotogràfic

Copons 2015 és un projecte de participació ciutadana que vol, mitjançant la participació i el debat de la gent de Copons, definir les necessitats del poble per als propers 10-15 anys i elaborar un pla d'actuació amb un calendari de prioritats. Aquest document serà un petit pla estratègic de Copons que hauria de servir per marcar les línies bàsiques a seguir en el futur.

Equip de redacció

Text i fotos: Elisenda Mercadal

Troballes arqueològiques al Turó de Pams

Ja feia uns quants anys que els coponencs rumiàvem, especulàvem i ens preguntàvem com seria la nova variant de Copons, i tot feia pensar que per força hauria de passar pel turó dels ametllers del Pams.

Doncs efectivament, a finals del 2002 van començar les obres de condicionament de la carretera C-1412 al seu pas per Copons. La banda esquerra de la riera de Sant Pere, des de la Font de Bonamossa fins al Recer dels Senyors es va omplir de soroll, primer de les serres que retallaven el bosc i després de les excavadores que encara avui, passats més de 6 mesos, van obrint pas al nou traçat, ample i recte, de la carretera. I ve't aquí que al mes de desembre de 2002 les màquines, que anaven rebaixant un Turó de Pams ja net d'arbres, van topar amb un jaciment arqueològic considerable.

La constructora de l'obra, Aldesa, S.A., va encarregar a l'empresa igualadina Atena 2000, S.L. l'estudi de la troballa. Mentre duraren els treballs dels arqueòlegs molts vam ser els coponencs que ens hi vam acostar, atrets per la novetat i per la curiositat de saber de quina època devien ser aquella

colla de tombes on fins i tot havien trobat algun esquelet.

Finalment en data 17 de gener de 2003 es va redactar l'informe d'Atena 2000, S.L., signat per Marta Ferrer i Cuyàs i Josep Serra i Garcia, i l'última setmana de gener se'n publicava el contingut a la premsa local, amb fotografies en color i titulars anunciant "Important troballa arqueològica" i "Important necròpoli de l'època romana" a la portada.

L'informe explica que no es coneixia l'existència d'aquest jaciment ni de cap altre de la mateixa cronologia en zones properes i que, a partir de la imprevista descoberta parcial d'una de les sepultures en el marge d'una feixa, es va procedir a netejar la feixa superior, i a deixar al descobert totes les estructures i delimitant-ne al màxim l'extensió on després s'excavaria manualment per a la recuperació i l'estudi del material arqueològic.

El resultat va ser la troballa de 13 sepultures tardo-romanes (finals S. III dC – S. IV dC) i d'una sitja de l'època del Bronze Antic (tot i que l'informe no ho especifica, es deu poder considerar dintre del període S. I aC – S. II aC), dos jaciments cronològicament separats però que ocupen la mateixa zona.

Descripció i estudi de la necròpoli tardo-romana, tal com es detalla a l'informe:

Està formada per 13 sepultures excavades en el subsòl i cobertes de lloses, de les quals 3 a més tenen les parets fetes amb lloses que formen una caixa.

Totes les sepultures estan orientades de nord a sud amb petites variacions, amb com a mínim un inhumat en el seu interior. En dos dels casos es va localitzar, en un dels extrems de la sepultura, una acumulació d'ossos formant una ossera, fet que mostra la reutilització de les estructures en diferents moments.

Tenint en compte la disposició de les estructures en l'espai, sembla observar-se una certa ordenació per grups, ja que, a excepció d'una, la resta de tombes estan disposades formant 5 grups, en els quals, excepte dues, la resta s'agrupen de forma paral·lela i molt properes entre elles. Tenint en compte que no hi ha manca d'espai per a la realització dels enterraments, el fet que algunes d'elles s'agrupin en molt poc espai podria fer pensar en la disposició per grups familiars.

Des del punt de vista material, no s'ha localitzat cap tipus d'aixovar en l'interior dels enterraments, a excepció d'un fragment de copa de vidre i un fragment de sigil·lata gàl·lica gris estampillada. Altre material,

bàsicament petits fragments de ceràmica, s'ha localitzat superficialment en els espais entre les sepultures.

A partir dels materials localitzats, i pendents d'un estudi més profund, els arqueòlegs creuen que aquest jaciment es podria situar entre finals del segle III dC i el segle IV dC.

Descripció i estudi de la sitja del Bronze Antic, tal com es detalla a l'informe:

El segon assentament localitzat està format per una sitja de petites dimensions de planta circular, fons pla i parets rectes, en l'interior de la qual es varen trobar diversos fragments de ceràmica feta a mà, pertanyents a peces de petites i mitjanes dimensions, tots ells sense decoració, a excepció d'una nansa d'orelleta.

Tenint en compte que la zona on s'ha localitzat aquesta estructura fou molt modificada en el moment que es va construir la feixa, els arqueòlegs creuen que no s'han conservat més estructures relacionades amb aquesta.

Cronològicament situen aquest jaciment en el Bronze Antic.

¡Qui s'hauria imaginat que excavant al Turó de Pams es trobarien dos jaciments que ens han donat constància d'una part fins ara no documentada del nostre passat. Una sorpresa ben agradable i molt interessant!

La nota trista d'aquesta troballa va tenir lloc després de la publicació de la notícia a la premsa: Després de pocs dies la necròpoli va ser saquejada i algunes de les sepultures van desaparèixer.

Dues tombes que es van salvar del robatori les conservarà l'Ajuntament, ja que un cop acabada la recuperació de material i l'estudi i documentació del jaciment, les obres van prosseguir el seu curs fent desaparèixer de mica en mica tot el Turó de Pams.

No hi ha dubte que les troballes del Turó de Pams, junt amb les de vora Les Vinyes, enriqueixen el patrimoni del poble de Copons i donen prova que en èpoques antigues les nostres contrades ja estaven habitades. Tant de bo poguéssim conèixer més capítols de la història local, des d'aquest Bronze Antic fins a l'Edat Mitjana, quan els senyors del Castell de Copons també varen deixar petja de les seves fetes.

Ja per acabar, vull agrair a la Mònica Miró que ens hagi escrit l'article "La mort i els morts en el món romà: De l'assumpció resignada a l'establiment d'un imaginari del més enllà" on fa una reflexió molt il·lustradora de les creences i els rituals funeraris de l'època romana clàssica.

La mort i els morts en el món romà: de l'assumpció resignada a l'establiment d'un imaginari més enllà

En aquest mateix número de la revista *Camí Ral*, l'Elisenda Mercadal dóna notícia de la descoberta d'una necròpoli amb tretze tombes d'època romana durant les obres realitzades per condicionar la carretera C-1412, concretament en el tram que uneix els municipis de Jorba i Copons. Arran d'aquesta troballa, m'ha semblat interessant fer una anàlisi reflexiva, des de l'antropologia i des de la història, sobre un tema universal, en la mesura que ens afecta a tots. M'estic referint a la mort i, més específicament, a la visió que sobre aquest fet quotidià i sobre el món que l'envoltava tenien els romans d'època clàssica. No pretenc res més que recollir un conjunt de dades històricament contrastades, fer parlar les fonts que han arribat fins a nosaltres i acostar el lector a un imaginari antic que potser no és tan diferent del que encara tenim avui dia.

La mort: l'única incertesa certa

La mort ha constituït i constitueix el ritus de pas per excel·lència, aquell que més omple d'incertesa l'home, en la mesura en què desconeix el resultat de la transformació que comporta. La mort ha estat i és un misteri difícil d'assimilar, davant el qual les reaccions de l'ésser humà són tan variades com imprevisibles. És, per dir-ho d'alguna manera, l'única incertesa certa, el desconeixement absolut que ningú, per molt que ho vulgui, no s'escapa de conèixer.

La religió romana, entesa com un sistema objectiu d'actuacions pragmàtiques, no es plantejava el tema de la mort com una pregunta metafísica per a la qual calia trobar respostes, sinó que es limitava a prescriure un conjunt de pràctiques que tenien per missió atorgar als difunts la pau necessària i mantenir-los apartats de la ciutat dels vius.

Al marge d'aquests rituals institucionalitzats, és evident que l'actitud personal davant la mort podia variar i, en aquest sentit, resulta molt arriscat postular concepcions absolutes pel que fa a la vida d'ultratomba i a la pervivència més enllà de la mort. A nivell general, no podem afirmar que els romans creguessin en l'existència de l'ànima i en una vida eterna, però tampoc podem negar-ho. Tot sembla indicar, però, que eren molt difoses les creences en una part immaterial de l'home i, especialment, en l'existència dels esperits dels difunts. Ara bé, això no vol dir que els romans pensessin, tots ells, que hi havia una vida després de la mort. De fet, en les inscripcions funeràries romanes s'insisteix força en el gaudi de la vida i del món dels sentits i, en canvi, rarament es deixa entreveure una esperança en el més enllà. A tot estirar, la idea de no desaparèixer del tot troba com a única expressió el desig de fondre's amb els

elements de la natura i, especialment, amb la deessa terra.

Tots els rituals que envoltaven la mort eren realitzats d'una manera extraordinàriament escrupulosa, per honrar la memòria del difunt i també per a evitar que el seu esperit se sentís ofès i actués inconvenientment.

Quan algú moria, calia, primer de tot, assegurar-se que estava realment mort. Per això els seus parents l'increpaven diverses vegades (*conclamatio*), cridant-lo pel seu nom i mirant-lo als ulls, costums supersticiosos que, segons els romans, podien atorgar-li un dia més de vida. Certificada la mort, el cos del difunt era rentat, ungit amb oli i vestit amb robes elegants. Aleshores s'exposava durant un període de temps (de tres a set dies) en una part de la casa i s'immolava una truja a les deesses Ceres i Tel·lus, divinitats de la Terra. Atès que el ritual dominant era la incineració, el pas següent consistia a conduir el cadàver en processó fins a un lloc on era cremat (*ustrinum*). Aquest trasllat (*deductio*) del cos adoptava diverses modalitats en funció de l'estatus social i econòmic de la família.

Així, malgrat el que es pugui dir, la mort no tot ho iguala. També els seguicis fúnebres són un mitjà de diferenciació social. El tipus més modest consistia en una desfilada silenciosa, de nit, a la llum de les teies. En canvi, els funerals podien convertir-se en una cerimònia ostentosa, plena de pompa. Aleshores, la comitiva, formada per tota la família, els amics, uns músics especialment contractats i unes ploracossos professionals, recorria, a ple dia, la distància entre la casa del difunt

i el crematori, tot exhibint orgullosament les *imagines maiorum*, és a dir, les imatges dels avantpassats que, d'aquesta manera, acollien el mort en el seu si i feien evident la puixança del llinatge. Es mostrava, doncs, clarament, la cohesió i el prestigi d'una determinada unitat familiar i social, fet que podia originar rivalitats que possessin en perill l'harmonia i l'equilibri de la col·lectivitat. No és estrany, en aquestes circumstàncies, que ben aviat l'Estat intentés minimitzar aquests riscos amb la promulgació de lleis que prohibissin, d'una banda, l'ostentació material en excés i, de l'altra, les manifestacions de dol desmesurat. Són les anomenades *lleis antiumptuàries*.

El crematori era situat obligatòriament fora del *pomerium*, és a dir, fora dels límits de la ciutat, mesura d'higiene col·lectiva a la qual els romans havien donat una explicació màgica i religiosa: creien que els esperits dels difunts pertorbaven l'existència dels vius i que calia allunyar-los de la ciutat.

Arribats al crematori, se situava el difunt gitat sobre una pira fúnebre engalanada, amb el cap descansant sobre un coixí. En aquest moment, se li tallava un dit, que es guardava a banda en record dels temps en què el difunt s'inhumava. Un dels parents, amb el rostre girat, calava foc a la pira, tot invocant l'ajut dels vents perquè cremés amb força i amb rapidesa. El so de la flauta presidia la cerimònia, mentre els familiars llençaven flors aromàtiques, com ara jacints i nards (que mitigaven la ferum emesa pel cadàver), i vessaven libacions de vi. Les últimes brases s'ofegaven també amb vi. Llavors es recollien les cendres en una urna, on també es

Text: Mònica Miró i Vinaixa
Professora de Filologia Llatina
(Universitat de Barcelona)
Consultora d'Humanitats
(Universitat Oberta de Catalunya)
Fotos: Jordi Closa i Ramon Serra

col·locava el dit tallat (*os resectum*). L'urna era posteriorment traslladada a la sepultura familiar, sobre la qual, de vegades, se celebrava un banquet (*silicernium*). Les sepultures estaven sempre fora de la ciutat, sovint situades a ambdues bandes dels camins. L'urna podia ser dipositada directament a terra, marcada amb una fita, en un sarcòfag, en un mausoleu monumental, etc. L'espai que delimitava la tomba solia ser consagrat als déus *Manes*, els esperits dels morts, per a remarcar el seu caràcter inviolable.

Quan el difunt havia rebut sepultura, s'obria un període de dol que durava vuit dies, durant

els quals se celebraven sacrificis expiatoris i cerimònies purificadores que tenien per objectiu netejar en sentit real i metafòric la casa que havia estat "sollada" per la presència del difunt. Per això s'escombrava la casa, es purificava amb foc i aigua, es cremaven herbes, etc. Al dia novè, una nova visita a la sepultura per a dur a terme una sèrie de libacions i un banquet fúnebre tancava el període de dol. L'herència ja podia repartir-se i la família tornava a ser pura.

Els morts: del respecte que hom els deu a la por que provoquen

Els difunts, com a membres de la unitat familiar, són objecte d'una veneració nascuda tant del respecte que mereixen com de la por que susciten. És, doncs, normal que hi hagi divinitats protectores dels morts o vinculades al seu món, entre les quals convé recordar els *Manes*, els *Lemures*, les *Laruae*, el déu *Dis Pater*, les deesses *Mania*, *Tacita*, *Lauer-na*, *Carna*, *Proserpina*, etc. Entre tots, sens dubte, eren els *Manes* aquells que rebien un culte més especial.

El terme *Manes*, mot plural de caràcter col·lectiu, es referia originàriament a un conjunt de *numina*, forces divines sense forma definida, que s'identificaven amb els esperits dels difunts. El nom que els designava és en realitat un eufemisme, car significa "els bons". Aquesta forma, fruit de la superstició romana, serveix per a protegir-se del caràcter ambivalent del món infernal i de les possibles actuacions malèvols dels esperits dels morts. El culte als *Manes* tenia lloc en l'aniversari de la mort dels membres de la família i també durant un conjunt de festivitats reglamentades per l'Estat, de les quals parlarem més endavant: els *Parentalia*, els *Rosalia* i els *Violaria*.

També hi havia un conjunt de *numina* que eren atribuïts als esperits dels morts que havien viscut una experiència miserable. Així, els *Lemures* eren forces malignes que vagaven per la terra, turmentant els vius. Per a aplacar-les, se celebraven els *Lemuria*. Les *Laruae*, representades com a esquelets, eren les ànimes dels malfactors, les quals podien apoderar-se de les persones i provocar-los estats d'angoixa, bogeria, epilèpsia, hipocondria, etc.

Tot un conjunt de déus menors presidia també el món infernal i podia ocasionalment actuar sobre els vius. Per aquest motiu era necessari guanyar-se'ls i mantenir-los ben allunyats de la pròpia existència. No ha de sobtar que aquestes divinitats fossin sovint invocades en les fórmules i els conjurs propis de la màgia. Es tracta de *Dis Pater*, assimilat al déu Plutó; de *Mania*, deessa de la follia que podia posseir els mortals fins a fer-los

embogir; de la vella *Tacita*, és a dir "la Silenciosa", protagonista de cerimònies màgiques molt ancestrals; de *Lauer-na*, divinitat subterrània protectora dels lladres; o de *Proserpina*, assimilada a la Persèfone grega.

Els difunts i els seus déus no podien ser oblidats. La *pietas* i el temor aconsellaven honorar-los i tenir cura de les seves sepultures. S'establí, per aquest motiu, una sèrie de celebracions específiques públicament reglamentades, al marge de les actuacions personals. Eren les festes anomenades *Parentalia*, *Lemuria*, *Violaria* i *Rosalia*.

Els *Parentalia* se celebraven del 13 al 21 de febrer, i tenien un caràcter funerari i expiatori a la vegada. Durant aquests dies es visitaven i s'honoraven els sepulcres dels difunts. Eren dies nefastos: els magistrats no portaven insígnies, els temples eren tancats, el foc no cremava en els altars i es considerava de mal auguri casar-se. El darrer dia, el 21, tenien lloc els *Feralia*: una vella anomenada *Tacita*, "la Silenciosa", realitzava un ritual de connotacions màgiques relacionat amb el món infernal. Es portaven corones de flors als difunts, i s'oferia a les tombes sal, pa amarat en vi pur, i una mica de llet. L'endemà, se celebraven els *Caristia* (anomenats també *Cara Cognatio*). Aleshores tota la família es reunia al voltant de la taula on es deixaven buits els llocs dels familiars recentment traspasats, fet que no impedia que se'ls servís el menjar. Corria la brama que durant aquest dia les ànimes dels difunts vagaven lliurement per la ciutat i que, per tant, calia mantenir-les aplacades.

Els *Lemuria* tenien lloc els dies 9, 11 i 13 de maig i eren un conjunt de cerimònies expiatòries celebrades per a apaivagar la presència maligna dels esperits dels morts. Eren dies nefastos i, per tant, els temples romanien tancats i no era aconsellable maridar-se. Hom creia que, durant aquests dies, les ànimes dels difunts entraven a les cases dels vius disposades a causar tota mena d'estralls. Per aquest motiu, el *paterfamilias*, cap jurídic de la unitat familiar, de nit, s'aixecava del llit i, descalç, realitzava un ritual apotropaic per a espantar els mals esperits: picava de dits, es rentava les mans amb aigua, i, sense girar-se, anava llençant per darrere l'esquena faves negres, mentre repetia nou vegades: "Llenço aquestes faves amb les quals em redimeixo a mi i els meus". Estava convençut que els esperits el seguien i que, amb les faves, arribava a un compromís amb ells. Per acabar, es rentava novament, colpejava un objecte de bronze i, al final, com si es tractés d'un exorcisme, cridava: "Manes dels meus avantpassats, aneu-vos-en!".

Els *Violaria*, celebrats el 22 de març, tenien com a principal cerimònia una ofrena floral,

concretament de violes, feta als difunts, mentre que durant els *Rosalia*, que tenien lloc el 23 de maig, els morts rebien corones de roses.

Altres cerimònies funeràries s'esdevenien abans d'acabar l'any. Així, el 23 de desembre s'honoraven els difunts durant les festes dels *Larentalia*. D'altra banda, eren especialment delicats el 24 d'agost, el 5 d'octubre i el 8 de novembre, car aquests dies hom considerava que el *mundus*, una mena de forat que posava en comunicació el món infernal i el món dels vius, romania obert, amb els perills "d'invasió" que aquest fet podia comportar.

Els escriptors i la literatura davant la mort

Per posar fi a aquest recorregut sobre la mort i els morts en el món romà, no hi pot haver res millor que recordar les paraules dels escriptors llatins. La literatura parla de la vida... però també de la mort, el seu final segur. Un poema epigràfic adverteix el lector amb les paraules següents: *Nil sumus et fuimus. Mortales, respice lector, / in nihil a nihilo quam cito recidimus*, "No som ni hem estat res. Els mortals, fixa-t'hi bé, lector, de pressa tornem del no res al no res". La mateixa idea de la fugacitat del temps és recollida pel poeta romà Catul en uns versos prou coneguts: *Soles occidere et redire possunt: / nobis cum semel occidit brevis lux / nox est perpetua una dormienda*, "Els sols poden pondre's i tornar a sortir: a nosaltres, quan se'ns pongui una sola vegada aquesta breu llum, ens tocarà dormir la única nit perpètua". Tota la vida es redueix, després de la mort, a pols i ombra, com recorda el poeta Horaci: *Nos ubi decidimus, quo pater Aeneas quo Tullus diues et Ancus, pulvis et umbra sumus*, "Nosaltres, quan baixem allà on és el pare Eneas, on són el ric Tullus i Anc, som pols i ombra". Tanmateix, aquesta visió nihilista de la mort és, en alguns casos, matisada. La poesia, aleshores, esdevé mitjà d'immortalitat i de pervivència. Així ho expressa Properci en uns versos memorables: *Sunt aliquid Manes, letum non omnia finit*, "Els Manes són alguna cosa, la mort no tot ho acaba" i, en la mateixa línia, Horaci proclama *Non omnis moriar*, "Jo no moriré del tot", car sap prou bé que, encara que el poeta sigui mortal, l'excel·lència de l'obra el farà escapar de l'oblit i resistir el pas del temps.

Deixem, doncs, que siguin els antics, cèlebres o anònims, aquells que cloguin, amb les seves paraules no moridores, el breu discurs que he mirat de filar sobre la mort i els morts en el món romà, tot prenent, per cert, com a excusa la descoberta d'uns vestigis del passat que ens parlen encara ara:

• Inscripció funerària romana (*Corpus Inscriptionum Latinarum* V 4111):

"Marc Estaci Quiló afranquit de Marc aquí (reposa). Ep, tu, vianant cansat que passes per davant meu, per molt que caminis també això t'ha d'arribar a tu".

• Inscripció funerària romana (*Corpus Inscriptionum Latinarum* VI 35887):
"He viscut estimada pels meus; encara jove he lliurat la vida. Aquí estic morta, i sóc cendra; aquesta cendra és terra. Però, si la terra és una deessa, jo sóc una deessa, i no estic pas morta. Et prego, viatger, que no profanis els meus ossos. Mus ha viscut tretze anys".

• Inscripció funerària romana (*Inscriptiones Latinae Selectae* 8137):
"Als déus Manes de Marc Aureli Donat Junió, que va viure dos anys, dos mesos i setze dies. Marc Aureli Donat i Júnia Felicitat, els seus pares, al seu fill estimadíssim van fer (aquesta inscripció). Tu que la llegeixes fins al final, viu, estigues bo, estima i sigues estimat fins al darrer dia de la teva vida".

• Inscripció funerària romana (*Inscriptiones Latinae Selectae* 8155a):
"Als déus Manes. Tit Flavi Marcial aquí està enterrat. El que he menjat i he begut, amb mi m'ho emporto. El que he deixat, ho he perdut. Va viure vuitanta anys...".

• Properci (*Elegies* 1, 19):
"No és pas, Cíntia meva, que ara jo temi els tristos Manes, ni ajorni els fets ineludibles de la pira final, però que la mort em pugui trobar sense el teu amor, això és una por més dura per a mi que les mateixes exèquies".

• Horaci (*Odes* 1, 4, 13-20):
"La pàl·lida Mort truca amb un cop de peu igual a les barraques dels pobres i als castells dels reis. Oh Sesti venturós, la breu durada de la vida ens impedeix de fer-nos una llarga esperança. Aviat t'afeixugaran la nit, els llegendaris Manes i la casa miserable de Plutó; tan bon punt hi hauràs entrat, ja no trauràs a sort amb els daus el regnat sobre el vi ni contemplaràs amb admiració l'adolescent Lícidas, pel qual ara s'inflamen tots els joves i aviat sentiran les noies un dolç escalf".

• Horaci (*Odes* 3, 30):
"He fet un monument més durador que el bronze i més alt que la règia mola de les piràmides, un monument que ni la pluja rosegadora ni la desfermada tramuntana no podran destruir, ni tampoc no ho podrà fer la incomptable successió dels anys ni el pas del temps fugisser. No moriré pas tot jo: una bona part de mi se sostraurà a Libitina. Jo, ple de gerdor, amb la glòria que em donaran les generacions venidores, creixeré sense parar, durant tant de temps com pujarà al Capitoli el pontífex amb la verge silenciosa.

Per aquelles contrades on ressona l'Àfuid impetuós i on Daunus, freturós d'aigua, fou rei d'uns pobles agrestes, es dirà que jo, podràs poeta d'origen humil, vaig ésser el primer que va donar al cant èolic un to itàlic. Pots estar orgullosa de la fama que m'he guanyat per obra teva, Melpomene, i digna't a cenyir-me la cabellera amb el llorer de Delfos".

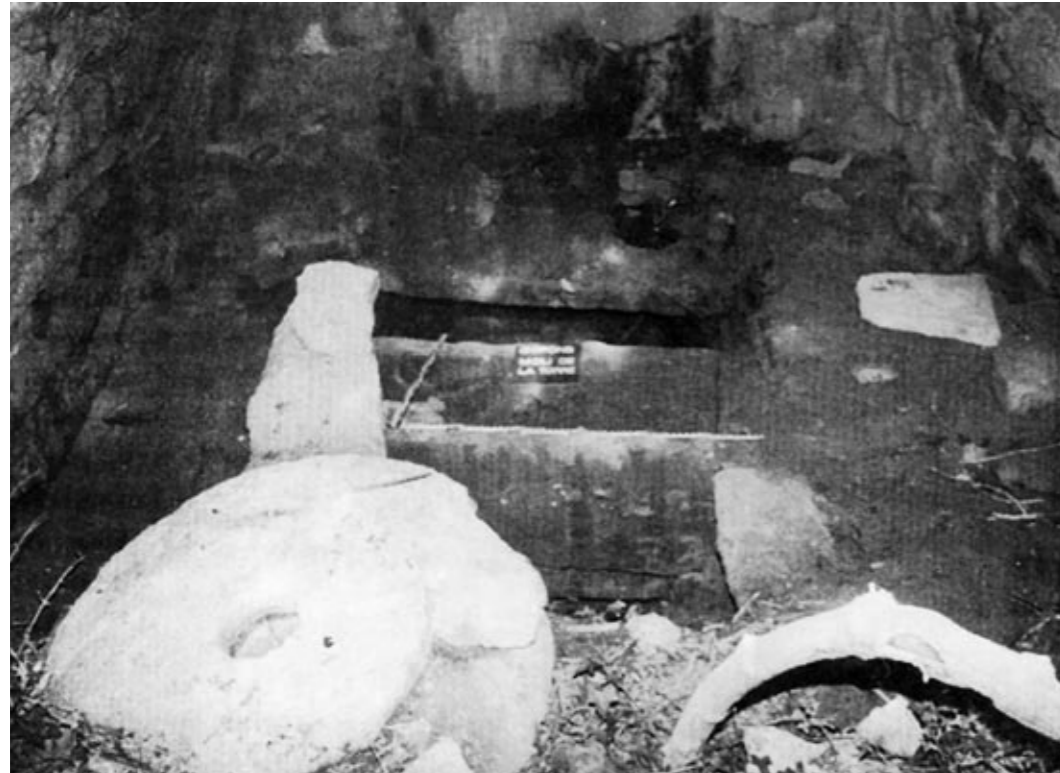
Però si la mort és un viatge a un altre lloc, i allí, com els homes diuen, hi viuen tots els morts, la mort ha de ser aleshores el bé suprem...

(Plató, *Apologia de Sòcrates*)

Text i fotos: Anna Micaló i Aumedes, Josep M. Vila i Carabasa, Jordi Amigó i Barbeta
 Extret del Quadern Científic i Tècnic de Restauració Monumental, 11
 Editat per l'Àrea de cooperació de la Diputació de Barcelona

Molí Torre de la Masia

Localització: El molí es troba situat a la riba dreta de la Riera Gran, al nord de la casa de cal Torra. S'hi accedeix per la carretera BV-1005 de Copons a Veciana, en direcció nord. Abans del km 2, a mà dreta, hi ha un petit baixador – que va cap als camps – a l'alçada d'una antiga bassa que es troba a tocar de la carretera. Cal baixar tres terrasses per trobar l'edifici del molí.

Circuit hidràulic: El molí prenia l'aigua a partir d'una resclosa situada immediatament per sota del molí del mas Vilella. Des d'aquesta resclosa, l'aigua era derivada cap a un rec excavat en el terreny, d'aproximadament un metre d'amplada i que encara es conserva, que conduïa l'aigua fins a una bassa, avui convertida en camp de conreu. A l'extrem de la bassa, a tocar de l'edifici, es troba el cup, completament obliterat, que proporcionava a l'aigua la pressió necessària perquè a través del canal fes moure el rodet situat al carcavà del molí. Per un rec situat a la sortida del carcavà, l'aigua es retorna a la riera a l'alçada de la resclosa del molí de Can Gelabert, situat riera avall.

Descripció de l'edifici: L'edifici és de planta rectangular, de 3,40m de façana per 8,30m de fons, i consta de carcavà, planta baixa i un pis conservats. La porta d'accés al molí està situada a la planta baixa i dona directament a l'àrea de la sala de les moles. Aquest és un recinte de planta quadrangular, de 3,20m d'amplada per 4m de fons, amb paviment de terra trepitjada, parets de blocs de pedra bastant rectangulars i coberta amb una volta lleugerament apuntada d'aparell similar al de les parets. En aquest àmbit,

de reduïdes dimensions, hi ha les restes d'una mola volandera d'1,3m de diàmetre, actualment trencada i desplaçada de la seva ubicació original, que presenta evidències d'haver patit algunes reparacions. Al fons del recinte existeix el forat on es devia situar l'alçador, avui desaparegut. Al centre de la sala es conserva un recipient de pedra de forma rectangular que devia fer les funcions de farinera, en la qual es recollia la farina que sortia de les moles. Per sota de la sala de les moles es troba el carcavà, que discorre perpendicularment a l'edifici i que està parcialment recobert de fang, cosa que n'ha impedit l'estudi. Del pis superior a l'edifici, pràcticament no se'n conserva res més enllà de les quatre parets. Sembla que devia estar format per dues estances d'extensió similar a les que apareixen en la planta baixa.

Estat general de conservació: L'estat de conservació de l'edifici és bastant precari i només es mantenen dretes les parets laterals fins a l'alçada del primer pis. L'estructura més ben conservada és la volta de la sala de les moles.

Notícia històrica: No es tenen referències clares de la finca ni del molí anteriors al segle XIX, tot i que és evident que la masia de cal Torra és més antiga. En tot cas, a començament del segle XIX la finca era propietat de la família Torra, que entre 1837 i 1888 va mantenir una sèrie de disputes amb els propietaris de Mas Gelabert a causa del nivell de la resclosa del molí d'aquesta masia, que es trobava a l'alçada del molí de Cal Torra i que sembla que en perjudicava el bon funcionament. No sabem en quin moment va deixar de funcionar el molí de cal Torra, tot i que molt probablement ho devia fer en la mateixa època que els altres del seu entorn, és a dir, durant els dos primers decennis del segle XX. El 4 de setembre de 1984 es va vendre la propietat – en l'escriptura de la qual s'indica que el molí fariner ja no existeix – als consorts Josep Marimon Casanelles i Maria del Carme Gabarró Tibau i als seus fills, que en són els actuals propietaris.

Eleccions municipals 2003

El passat 25 de maig vàrem tornar a tenir la possibilitat de triar els nostres representants municipals. Amb aquest article volem donar-vos les gràcies per la confiança que ens heu tornat a donar.

Us vàrem demanar que encara que semblés poc important, era molt necessari el vostre suport, ja que una baixa participació sempre et deixa el dubte de què pensen els que no han anat a votar, i ara en un moment en el que pretenem fer una renovació important en el nostre grup, és molt important comptar amb el suport de la gent de Copons.

Recordo que ara fa 8 anys, quan vàrem guanyar pels pèls Convergència i Unió, vam repartir una carta agraïnt el suport i la confiança que ens havia dipositat la gent de Copons i expressant la voluntat de sumar esforços amb la gent que volgués participar dels afers municipals.

La bona convivència entre tots els que vàrem ser regidors els primers 4 anys, tant govern com oposició, ha estat fonamental per poder

formar un grup amb ganes de tirar endavant un projecte tan ambiciós. Si els primers anys haguessin estat anys de batalles polítiques o enfrontaments personals tots ens hauríem cansat i ara seria molt més difícil trobar voluntaris que volguessin seguir aquest projecte. Crec que en tot aquest projecte també han jugat un paper molt important els regidors que aquells 4 anys varen estar a l'oposició i que en molts casos ens varen ajudar amb consells molt importants per a un grup de joves que teníem el perill de precipitar-nos per la inexperiència.

Ara comença una nova època en què els que vam iniciar aquest camí ens toca ajudar noves persones per poder donar continuïtat al canvi de ritme que ens vam proposar tirar endavant. El grup i la confiança han crescut, però cal que creixi més; com més creixi, més fàcil serà fer realitat les necessitats actuals. Crec que és necessari tornar a dir el mateix que fa 8 anys i remarcar que tenim la voluntat de sumar esforços amb tots aquells que vulguin participar en la gestió municipal, ja que el qui sortirà guanyant serà Copons.

Text: Jordi Bertran
 Alcalde
 Foto: Imma Lloró

Eleccions 2003

Il·lusió és la paraula clau, amb la que vam començar. Fa més o més un any amb el Carles començàvem a parlar de l'Ajuntament, que si nosaltres ens en sortiríem, que hi havia gent que volia deixar pas, que qui hi entraria.

A nosaltres ens feia molta il·lusió. Per això quan el Jordi ens ho va insinuar no vam dubtar. Fa vuit anys ells també van començar plens d'il·lusió.

El Salvador ja feia quatre anys que col·laborava amb el grup i passat l'estiu ens hi incorporàvem nosaltres, per començar a agafar el ritme de treball. Passa l'hivern i les eleccions es van acostant i cal començar a pensar en la llista i en qui vol ser-hi. I de fet és llavors quan realment has de decidir. Primer saber qui decideix deixar-ho o passar a segon terme. Després qui està disposat a passar a davant. I buscar la gent que estigui disposada a implicar-se en el govern i millora del seu poble. Gent com l'Arantxa, amb bones idees i ganes de mullar-se. I amb l'equip complet a treballar.

Doncs a treballar. Però al costat de gent amb experiència i que ja saben com funcionen les coses. Així que vam començar per fer bagatge dels 8 anys i vam pensar com encarar

els propers quatre. Treballes sobre mapes, projectes, informes. Revises activitats, festes. Penses en els avis, en el nens, en 'la canalla' (jovent). Mentrestant participes en les reunions. Opines i entre tots, decideixes. Parlem molt de la Fundació. I englobem el conjunt d'idees que tenim dins el PROJECTE DE POBLE. Com ara sabem per on passen l'aigua i la llum, necessitem saber per on volem que passin els corredors verds i on volem la indústria i quina volem. També quan turisme necessitem. Una previsió del territori per fer-ne un ús sostenible. I establir cap on volem anar mitjançant la PARTICIPACIÓ CIUTADANA. Així que comencem el projecte per acabar la feina començada amb els serveis bàsics, i el continuem pels punts imprescindibles i més evidents, tal com us vam exposar en la presentació del programa. I sobretot engegarem Copons 2015 com a futura eina de consulta i referència per a nosaltres i qualsevol futur ajuntament que ens pugui representar.

I us explico això perquè crec que la millor forma d'agrair-vos la vostra confiança el passat 25 de maig és treballant pel poble, mantenint el ritme, i aportant, si cal, noves variants.

Text: Pep Colom

Eleccions municipals

Resultats de les passades eleccions municipals:

	1999	2003
Cens	254	250
Vots	186 73,23%	190 76,00%
Abstenció	68 26,77%	60 24,00%
Nuls	19 10,22%	12 6,32%
Vots vàlids	167 89,78%	178 93,68%
PSC-JIC	157 94,01%	163 91,57%
PP	0,00%	9 5,06%
Blancs	10 5,99%	6 3,37%

Les candidatures estaven formades per:

PARTIT POPULAR

Sergio Rodríguez Fonte	PP
José María Sánchez Sulias	PP
Leoncio Ruiz Peña	PP
Alicia Adamuz Lapiedra	PP
Jose Luis Douton Rivas	PP
Ramón Angel Monguilod Romero	PP
Alejandra Goyeneche Ayarza	PP

PSC JOVES INDEPENDENTS DE COPONS

Jordi Bertran i Muntaner	IND
Josep Colom i Talló	IND
Adela Mas i Prats	IND
Xavier Martí i Tello	IND
Salvador Lloró i Pascual	IND
Carles Mas i Riera	IND
Arantxa Prieto i Peña	IND
Nuria Pons i Torrents	IND
Ramon Serra i Llacuna	IND
Daniel Garcia i Farres	IND
Antoni Marimon i Gabarro	IND

Text: M. Gràcia Carreras
Foto: Xavier Picó

El Celdoni Fonoll va presentar el seu nou llibre de poemes 60 OCELLS COMUNS I RARS I DE NOMS SINGULARS. La presentació, que havia de fer-se el dia 15 de febrer, per motius obvis, va ajornar-se al dissabte dia 23 a causa de la manifestació contra la guerra.

Una seixantena de persones omplien la sala de la Barraca, en el primer acte cultural després de les reformes.

El Celdoni, amb la seva senzillesa i cordialitat, ens va fer sentir com en família, recitant, cantant els seus poemes.

*Falciot de panxa blanca,
Gros, esplèndid, cridaner:
Quin brunzit quan talla l'aire amb ballesta
el ballester!*

60 ocells de Celdoni Fonoll

La Lloïl es va vestir de Papageno de la *Flauta Màgica* de W.A.Mozart i ens va cantar un fragment en versió lliure de la Lloïl:

*Sóc en Papageno, l'ocellaire amic,
Sempre gardo, canto, danso i ric.....*

Curiosament uns nens d'entre els assistents anaven seguin els poemes tot fullejant el llibre. D'això se'n va adonar la Lloïl Bertran que es va entusiasmar i els van anar seguint amb la canalla.

La Lloïl i el Celdoni van acabar recitant-nos una bonica història:

BREU PIU-PIU

El Celdoni us ha parlat d'una bona colla d'ocells.

Jo us voldria explicar una petita historietta personal que tracta d'un altre tipus de pardals.

Quan jo era menuda jugava amb un nen que em feia gràcia...però només va ser un *ocell de primera volada*.

A l'adolescència, les meves amigues i jo anàvem amb una colla de xicots molt eixerits i bona canalla per ben *tocats de l'ala*.

Va passar el temps, i en vaig conèixer uns quants més, de nois, però no n'hi havia cap que m'acabés de fer el fet: l'un tenia *oriols al cap*, l'altre era *un passerell*, un altre només feia *volar coloms*, encara un altre semblava un *mussol*, i també hi va haver algun *capsigrany* i més d'un *gamarús*. Només van ser *ocells de pas*.

Després d'uns quants anys, vaig pensar que ja era hora de prendre'm les coses una mica seriosament.

A un a qui li'n vaig parlar, va *amagar el cap sota l'ala*.

I a un altre que li ho vaig insinuar, va *sortir volant*.

Però aquest conte té un final feliç. A la fi, vaig encertar-la de ple: Vaig trobar el Celdoni que té un nom d'origen grec que, ai las, vol dir *oreneta*.

tot i que... des de fa un cert temps, l'Oronell Fonoll té el cap ple de pardals. Ara: jo *ni piu!* No fos cas que em *fugís del niu...*

Inauguració

El dissabte dia 8 de març, es va dur a terme la inauguració de les obres més importants de la passada legislatura. A les 11.00 h del matí l'alcalde de Copons Jordi Bertran, alcalde, va rebre a l'Ajuntament el Sr. Manel Royes, president de la Diputació de Barcelona, el Sr. Ramon Buscallà, subdirector General de Governació i Relacions Institucionals de la Generalitat de Catalunya, el Sr. Artur Vila, director tècnic de Catalunya i Balears de Repsol -Butano, S.A, el Sr. Agustí Moseguí representant de Fecsa-Endesa, alcaldes i alcaldesses de la comarca i representants de totes les empreses que han participat en alguna obra durant la passada legislatura.

Es va anar a visitar la planta d'emmagatzematge de gas a la zona industrial. Allí el Sr. Artur Vila va explicar que la instal·lació de Copons està muntada amb la tecnologia més avançada i que properament es podrà consultar el nivell dels dipòsits sense necessitat de desplaçar-s'hi. Aquesta planta té capacitat per a 30.000 litres en dos dipòsits, amb una autonomia de dos mesos, tenint en compte que s'esperen aconseguir entre 100 i 140 connexions.

Posteriorment es va fer una passejada fins al local de la Barraca, en la qual l'alcalde va poder explicar com s'han dut a terme les noves instal·lacions i la millora visual que ha suposat el fet de retirar tot el cablejat. Una vegada a la sala de la Barraca, Jordi Bertran

va explicar el projecte de la nova sala polivalent als senyors Royes i Buscallà.

A l'hora dels parlaments Jordi Bertran va voler agrair d'una forma especial el suport rebut de les privades. Amb Repsol-Butano s'han signat convenis per a gasificar tot el nucli urbà, i amb Fecsa-Endesa per millora les línies. Les obres han suposat una millora molt important en els serveis com l'enllumenat, aigua i gas del poble de Copons. L'alcalde va elogiar l'esforç del personal tècnic, administratiu, i regidors per dur a terme aquestes obres.

El Sr. Artur Vilà comentà que : "millorar la qualitat de vida dels coponecs, no és tan sols un projecte de Repsol-Butano sinó el fruit d'una intensa col·laboració entre l'Ajuntament i Repsol".

El Sr. Buscallà va destacar les aportacions que fa la Generalitat a través del PUOSC per millorar la qualitat de vida.

L'Excm. Sr. Royes, president de la Diputació, va destacar la tasca important que s'ha dut a terme per l'equip de govern i el treball de Xarxa de Municipis.

Després dels parlaments vàrem poder degustar un aperitiu i canviar impressions entre la molta gent que va assistir a l'acte.

Text: Elena Gudayol i Teresa Múnera
Foto: Francina Cirera

Carnestoltes 2003: Quina festassa!

Com que es diu que "Per Carnaval tot s'hi val", aquest any a Copons el vam celebrar més que mai.

Tot va començar el diumenge 23 de febrer a Cal Pou, on grans i petits vam passar una bona estona dibuixant i participant en un taller de maquillatge per estar ben preparats per la festa de Carnestoltes que es celebraria la setmana vinent.

El gran dia va arribar i ens vam trobar el dissabte 1 de març a La Barraca. Hi havia una gran expectació per veure quines disfresses hi hauria i per saber si el rei Carnestoltes es recordaria de venir a Copons.

No se'n va pas oblidar i com que estava tan content ens va recitar un pregó molt amablement. Però va haver de marxar, perquè la feina el reclamava. Un substitut ens va deixar, però nosaltres l'havíem de trobar.

Una cercavila de disfresses, música i xerinxola va passar per tots els carrers del poble. Després de tanta gresca ens mereixíem un bon berenar per agafar forces per poder fer una bona desfílada i lluir la disfressa.

Mentre el jurat es decidia, nosaltres ens divertíem dansant.

El veredict final va ser un premi per a cadascuna de les disfresses.

La festa infantil de Carnestoltes va ser molt participada i tots esperem amb molta il·lusió la propera.

A la nit, la gresca va continuar. La Barraca es va convertir per una estona en una taverna on es podia sopar i ballar. Cal dir, però, que s'esperava més afluència de gent i des d'aquí us animem a preparar-vos per participar a la propera festa de Carnestoltes.

El dimecres de cendra ens vam tornar a trobar tots a La Barraca, d'on vam sortir fent una cercavila amb música pels carrers del poble i una gran dansa a la plaça.

Aquest acte es va celebrar per acomiadar el rei Carnestoltes, el qual va ser cremat i amb ell, la gresca i la disbauxa dels últims dies va arribar al final.

Plantada d'arbres

Seguint la tradició dels darrers anys, des de l'Àrea de Medi Ambient de l'Ajuntament de Copons es va organitzar una plantada d'arbres el diumenge 23 de Març a l'entorn de la Font de la Vila.

A les nou del matí els més matiners van començar a arribar equipats amb les eines adequades per plantar l'arbre.

Aquests es van plantar al costat del riu i seguint cap al Gorg de Nafre, on ja s'havien deixat els forats preparats per plantar.

Quan ja estaven tots plantats es van regar i després tothom va poder gaudir d'un esmorzar de pa amb tomàquet, botifarra, cansalada i vi.

Després d'agafar forces esmorzant i veient que la gent en tenia ganes, es va fer una neteja dels talussos dels horts de sobre la Font de la Vila en direcció al Gorg de Nafre on es van trobar una gran quantitat de deixalles de tot tipus (plàstics, ampolles, ferros....).

La neteja va durar fins a l'hora de dinar però encara quedava molt per fer i es va proposar una altre dia dedicat a la neteja d'aquella zona.

Aquest fou el diumenge 27 d'abril, on a primera hora del matí es va continuar netejant i també es va gaudir d'un bon esmorzar de pa amb tomàquet, pernil, vi i cafè.

Des de l'Ajuntament de Copons ens agrada conscienciar tothom que no llenci deixalles on no toquen perquè això ens perjudica a tots i volem agrair la participació de totes les persones que van assistir tant a la plantada d'arbres com a la neteja de la Font de la Vila, ja que ara gràcies a la millora de l'entorn i de les obres que s'hi ha, realitzat ha quedat un entorn molt bonic del qual tots podrem gaudir.

L'Ajuntament té pensat continuar organitzant jornades com aquesta per arreglar diferents indrets del nostre poble.

Text: Equip de redacció
Fotos: Ramon Serra

Text i foto: Salvador Lloró

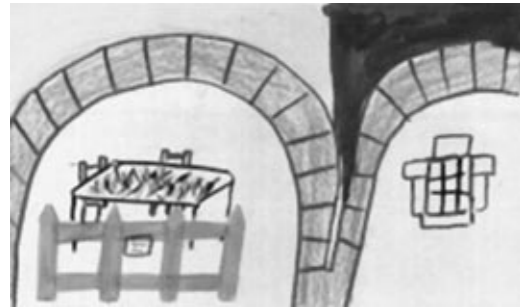

Text: Arantxa Prieto
Fotos: Arantxa Prieto i Arxiu Ajuntament

Macrojocs a Copons

Mariona Sala Farré (Guanyadora)

Carola Baños Rodulfo

Aleix Sala Farré

Ainoa Mendoza Ruiz

Judit Martí Toledo

El passat diumenge 18 de maig a Copons es va celebrar la segona edició ludico-festiva sota el títol "Macrojocs a Copons".

Unes 200 persones, entre petits i grans, van poder gaudir des de les 12 del migdia fins a les 8 del vespre de jocs (jocs gegants, jocs de taula, jocs d'estratègia, jocs de construcció) i tallers (taller de batxes, taller de maquilatge i taller de dibuix i pintura) a la plaça Ramon Godó.

A partir de les 4 de la tarda s'hi va instal·lar un inflable, on la mainada va poder gaudir saltant i fent tombarelles.

A les 6 h de la tarda, espectacle de "Danses i Cançons" a càrrec d'en Carles Cuberes. Pares, mares, avis i néts van ballar i cantar al compàs de la música. En acabat, berenar per a tothom.

Montse Salazar

Text: Pere Regordosa
Fotos: Elena Gudayol i Jordi Closa

La trobada del 8 de juny

Ja sabem tots i totes que si el poble funciona durant l'any, les seves celebracions també funcionen. Podria ser el cas del dinar que es va celebrar a Copons el passat diumenge dia 8 de juny. Va ser una trobada per compartir un dinar, cantar i després, encara, ballar. Es va aprofitar el dia i l'ocasió també per felicitar uns que feien anys. En definitiva, sense massa dispendi i amb la col·laboració dels i les presents, es va fer realitat allò que en altres ocasions es busca i no es troba: que la gent s'entengui, s'ho passi bé, comparteixi i tot això ho faci en aquest espai comú que és la plaça pública. Què més es pot demanar?

Entrant en detall, aquest dia va ser un recés d'aquells que, de tant en tant s'han de fer per recordar que som un poble. A la trobada hi havia els i les cantaires de les caramelles, familiars, amics i veïns. Aquell dia, però, ens hi vàrem afegir uns quants forasters, convidats oficialment per una, que ja hem anat

veient que és qui mou les masses a Copons, parlem de l'Elena.

Som una gent a qui ens plau cantar i fer cantar i ballar i fer ballar. No sé si la plaça es va pensar per fer-hi tot el que s'hi va fer aquest dia o si el caliu que es va generar va convertir-la en el lloc idoni; el cas és que va resultar ser el marc millor per recordar Lluís Llach, Jaume Arnella, Sau, cançons tradicionals i per ballar danses col·lectives del folklore d'arreu i, en especial, el ball de bot que ens té el cor robat. Ens trobem els dimarts al vespre a les 8, a la Taverna de cal Font, per practicar i fruit d'això que ens plau, si bé el dimarts dia 8 de juliol ja tanquem el curs fins a reprendre'l a la tardor.

No ens van caldre efectes especials ni un gran desplegament de mitjans; només la il·lusió d'uns quants i unes quantes per fer que un dia fos diferent.

Felicitats a l'organització i que es repeteixi!

Text: Xavier Martí
Foto: Arxiu Ajuntament

Finalistes del 3r Concurs d'Iniciativa Jazz 2003

La convocatòria de 3r CONCURS D'INICIATIVA JAZZ 2003 va finalitzar el dia 8 de juny de 2003 amb la participació de 15 grups d'arreu de Catalunya, Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona, amb un gran nivell musical.

Els grups participants van ser:

- **LES DEUX GUITARRES TRIO** de Barcelona
- **HAVANA QUARTET** de Montfullà (Girona)
- **B. SLANG** de Barcelona
- **LUMBRE** de Vilanova del Camí
- **LICOR FOR JAZZ** de Santa Coloma de Farnés
- **SIRB & BALDO** de Lleida
- **ASS** trio d'Avinyó
- **DUEÑAS-WEHT-DUEÑAS TRIO** de Barcelona
- **GRILLS DE MANDARINA** de Tarragona
- **FREE PLAY** de Barcelona
- **LE TROLET CHAPEAU!** de Barcelona
- **ENSAMBLE COLECTIVO** de Barcelona
- **LAIA CAGIGAL MEETS ARAKA** de Barcelona
- **PATRICIA HERRERO QUARTET** de Santpedor
- **LUISMO VALLADARES GROU** de Barcelona

Els membres del jurat del 3r CONCURS D'INICIATIVA JAZZ d'aquest any són:

Sr. Joan Monné, professor de l'Escola Superior de Música de Catalunya, membre de Taller de Músics i coordinador de l'Àrea de Conjunt Instrumental.

Sr. Ignasi Utset, membre Club Jazz Terrassa. Coordinador de la Big Band Jazz Terrassa.

Sr. Joan Fitó, crític musical de premsa escrita en el diari Regió 7 i l'Enllaç i ràdio.

Sr. Eduard de Negri, vicepresident de l'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya.

Sr. Jaume Margarit, coordinador de l'Aula de Música de Capellades.

Sr. Pol Sánchez, director de l'escola de Música AKORD'S.

Reunits el dia 21 de juny de 2003 i després d'escoltar totes les maquetes presentades, van decidir que els finalistes que actuaran el dia 19 de juliol a la plaça Ramon Godó, són els següents:

FREE PLAY
(saxo, guitarra, bateria i contrabaix) de Barcelona

ASS TRIO
(orgue, bateria i guitarra) d'Avinyó (Barcelona)

LUISMO VALLADARES GROUP
(saxo, piano, bateria i baix) de Barcelona

El Grup guanyador i primer classificat de l'edició obtindrà com a premi l'enregistrament d'un CD als estudis AKORD'S d'Igualada i l'edició i difusió de 500 còpies d'aquest. El segon premi consistirà en una actuació a la Cava Jazz Terrassa i el tercer premi, una actuació a l'Ateneu Igualadí.

El meu punt de vista

El proper dia 19 de juliol de 2003 tindrà lloc al poble de Copons, el tercer Concurs de Música Jazz de Catalunya, organitzat per Iniciativa Jazz de l'Ajuntament de Copons.

Ara farà tres anys vaig ser invitat pel poble de Copons, per entre altres quatre companys del món musical, per fer de jurat de l'esmentat concurs com a membre de la junta directiva de l'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya. Aquest poble de l'Alta Anoia que era desconegut per mi fins aleshores, em va sorprendre tant per la seva bellesa arquitectònica com per la capacitat cultural de la seva gent que els portà a organitzar aquest primer concurs, únic a Catalunya. Entre ells, Xavier Martí, regidor de Cultura i personatge amb unes grans inquietuds culturals i artístiques.

Aquesta iniciativa és realment molt important per a aquesta mena de música i pel nivell assolit, musical i artístic, dels seus participants i guanyadors. És una bona manera d'incentivar els músics més joves perquè puguin continuar fent, i es reconeix aquesta música de minories que és el Jazz, una música on l'art de la improvisació i una acurada tècnica són fonamentals.

L'èxit i l'acceptació de que va gaudir aquesta primera edició del concurs de Copons, n'ha fet possible la continuïtat, esperant que pugui arribar a consolidar-se cada vegada més, i pugui servir la iniciativa d'aquest poble com a exemple per al món artístic i musical de Catalunya.

Text: Eduard de Negri
Vicepresident de l'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya.
Foto: Xavier Martí

Text i fotos: Xavier Picó

Festa de fi de curs a Copons

El diumenge 15 de juny es va celebrar a Copons la festa de la fi del curs escolar 2002-03, en la qual van participar unes 260 persones, entre mestres, alumnes i pares de les quatre escoles que formen la ZER Vent d'Avall, (Zona Escolar Rural). Aquestes escoles són les de Castellfollit de Riubregós, Sant Martí Sesgueioles, Prats de Rei i Copons.

La festa es va encetar amb la benvinguda de la directora del CEIP Copons, Elvira Talló, la qual va dir que formar part de la ZER era molt més que compartir uns mestres especialistes, unes sortides culturals o unes colònies. Com-

partim molt més que tot això, compartim un projecte educatiu i la nostra il·lusió perquè els nostres alumnes se sentin integrats i acompanyats en els nostres centres; se sentin motivats pel treball diari i es trobin immersos en una escola dinàmica, arrelada al poble i que respongui a les necessitats actuals.

També va voler desfer tòpics sobre l'escola rural que no s'adiuen amb l'actualitat quan va dir que *potser algunes persones encara creuen que l'escola de poble on hi ha diferents nivells en la mateixa aula, sigui una escola endarrerida amb poques infra-*

estructures...; qui pensi així és perquè s'ha quedat amb la idea de generacions anteriors i desconeix la situació actual on les escoles rurals tenen els mateixos recursos que les graduades, o fins i tot proporcionalment molt més i, amb el gran avantatge, que al treballar en petits grups, els nens reben una atenció molt més individualitzada.

La festa va continuar amb un esmorzar per a tots els assistents i amb la gresca del grup Xerric, que va ser l'encarregat d'animar la trobada i de fer suar la samarreta a tots els que van desafiar la calor i van saltar i ballar.

Text: Ma Gràcia Carreras
Foto: Xavier Martí

Coral Xalest

La Coral juvenil Xalest va actuar el dissabte dia 28 de juny a les 8 del vespre a l'Església de Santa Maria de Copons, sota la batuta de: Joan Mas i Joan Requesens. Ens va oferir un repertori de 15 cançons, que van ser molt aplaudides pel nombrós públic assistent. Després de l'actuació es va fer un pisolabis per a tots els assistents a l'acte.

La Coral Juvenil Xalest va néixer l'any 1973 i éssent un grup intermedi fruit d'un grup de nois i noies. Agrupem les diferents entitats corals joves del nostre país, per tal de promoure i coordinar el cant coral entre els

joves i facilitar la interpretació en el món coral adult. La coral està formada per nois i noies de 16 a 25 anys que volen perfeccionar els seus coneixements musicals i relacionar-se dins de l'àmbit del cant coral.

La coral al llarg d'aquest anys ha realitzat molts concerts, bàsicament a Igualada i a pobles de la comarca de l'Anoia. També s'han de destacar les actuacions dins el Festival de Música per a Joves Corals. Ha participat en múltiples trobades, intercanvis, tallers, organitzats pels Grups Intermedis de Catalunya, dins la Federació de corals juvenils.

Futbol Club Copons

Text: Carles Mas

El F.C. Copons comença el mes de desembre situat en la zona alta de la taula després de jugar 10 partits i només haver-ne perdut dos. A partir d'aquí però, per diferents motius, els coponencs fan un final de campionat força dolent.

7 de desembre: Ateneu 3, Copons 0

El Copons surt derrotat del camp d'un dels equips més forts del campionat, en un partit que no es va decidir fins al final, on els locals van sentenciar l'encontre en dos ràpids contraatacs.

14 de desembre: Hostalets 5, Copons 0

Per segona setmana consecutiva el Copons juga en camp contrari, d'on surt ben escaldat i es veu superat en tot moment per un gran Hostalets.

21 de desembre: Copons 0, Capellades 0

Tot i el resultat sense gols, el partit va ser força entretingut i amb ocasions per als dos costats. Els coponencs van poder aguantar el resultat contra el filial del Capellades, tot i jugar amb inferioritat numèrica força estona.

12 de gener: La Pobla 0, Copons 4

El Copons fa un recital de bon joc i guanya al camp del líder amb un clar i contundent 0 a 4. Els coponencs tornen a guanyar després de tres partits sense fer-ho.

18 de gener: Copons 1, Vilanova 4

Els locals perden el primer partit de la temporada a casa, amb molta mala sort, ja que només va poder concretar una de les nombroses ocasions de què va disposar. El filial del Vilanova va sentenciar en els minuts finals.

25 de gener: Copons 5, Vallbona 0

Comença la segona volta i el Copons fa una maneta a un fluix Vallbona. Cal destacar els tres gols de la nova incorporació de l'equip Roger Rosich.

1 de febrer: Rebrot 3, Copons 3

En un partit força entretingut el Rebrot s'avança per 2 a 0. Els coponencs aconseguen empatar, però els locals tornen a posar-se per davant. Ja en l'últim minut el Copons fa el definitiu 3 a 3.

8 de febrer: Copons 2, Piera 1

El Copons fa un gran inici de partit i amb només 15 minuts es situa amb 2 a 0. El Piera B va apretar molt la resta de partit, però només va aconseguir retallar les distàncies.

15 de febrer: Penya Madridista de Montbui 3, Copons 2

En un partit que mirant la classificació semblava assequible per als coponencs els locals van anar sempre per davant en el marcador.

Tot i els esforços dels visitants va ser impossible treure res de positiu de Montbui.

22 de febrer: Copons 2, Tous 1

L'equip visitant va arribar al Rieral amb la ferma intenció d'emportar-se els tres punts i de seguida va posar-se per davant en el marcador, però el Copons amb un bon partit va aconseguir remuntar i endur-se la victòria.

1 de març: La Torre de Claramunt 2, Copons 0

El Copons torna a perdre contra un equip que ocupa la zona baixa de la taula jugant un mal partit i deixant que els locals tinguessin la iniciativa, fet que va provocar la derrota.

8 de març: Copons 0, Fatima 1

Els dos equips juguen un partit molt igualat i amb poques ocasions de gol, però són els visitants els que encerten en una jugada i s'enduen l'encontre. És el segon partit que es perd a casa aquesta temporada.

16 de març: Carme 4, Copons 1

El Carme B, últim classificat de la taula, guanya el Copons d'una manera humiliant, per la falta de punteria dels visitants, que fallen tot el que un es pugui imaginar.

22 de març: Copons 0, Montserrat 3

El Copons rep la quarta derrota consecutiva i no surt d'aquesta ona negativa que fa que no els surti res. El Montserrat va jugar un bon partit i es va endur els 3 punts de manera merescuda.

29 de març: Ca n'Aguilera 7, Copons 5

En un camp en molt mal estat a causa de la pluja, el Copons rep una altra derrota en un partit espectacular per la quantitat de gols, però que no amaga el mal moment que passen els jugadors coponencs.

5 d'abril: Copons 1, Ateneu 3

El Copons comença bé i s'avança per 1 a 0, resultat amb el s'arriba al descans. A la represa però els visitants aconseguen remuntar per desgràcia els coponencs, que no poden aprofitar cap de les seves ocasions.

12 d'abril: Copons 2, Hostalets 1

Per fi!!! Després de 6 derrotes consecutives, el Copons aconseguen una victòria que era molt necessària. Els coponencs van tot el partit per davant i els visitants aconseguen el seu gol en el temps de descompte.

26 d'abril: Capellades 4, Copons 0

El Copons, tot i tenir les primeres ocasions de gol, fa un partit bastant dolent en línies generals i acaba derrotat contundentment pel filial del Capellades.

3 de maig: Copons 2, La Pobla 5

Els jugadors dels dos equips van jugar una

primera part molt igualada que es va acabar amb empat a un gol. A la represa però els locals van baixar molt físicament, cosa que van aprofitar els visitants per aconseguir tres gols més.

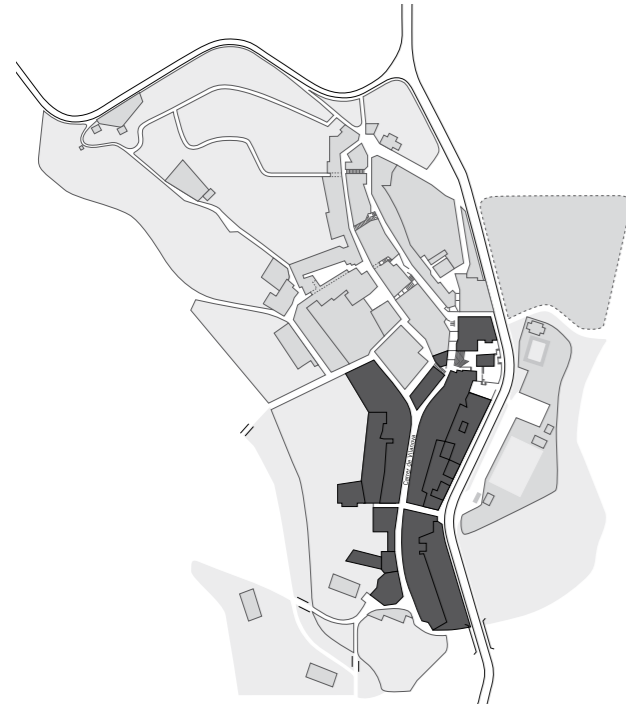
10 de maig: Vilanova 0, Copons 1

En l'últim partit de la temporada, els coponencs amb un equip amb moltes baixes, aconseguen una victòria molt treballada. Amb un gol molt matiner els visitants van resistir tots els atacs locals.

Aquesta temporada no ha estat gaire bona per als interessos del F.C. Copons, que ha acabat en la zona mitja baixa de la taula. Esperem doncs que la temporada que ve sigui molt més bona que l'actual i puguem disfrutar més del nostre equip de futbol.

Renoms de Copons: El carrer Vilanova

Deia un filòsof que els joves, com que tenen tota la vida per endavant, pensen sempre en l'esdevenidor. Al revés dels vells que, en contemplar el futur, el veuen tan limitat que s'esplaien mirant endarrera. Així doncs, jo sóc una jove poc comuna que li agrada recollir les coses del passat, en aquest cas la història dels renoms de les cases.

1. Ca La Paca
Paca és el mot de l'actual propietària. També pot ser coneguda com a Ca la Joana, mare de la senyora Paca. Havien estat dues cases, i pertanyien a un avantpassat de Cal Solé.

Anys enrere eren ignorats els cognoms de les persones i sols se'ls coneixia pel renom. Aquest a vegades requeria en un individu i altres vegades sobre una casa. Això depenia de les circumstàncies.

2. Cal Pou
Aquesta casa té un pou a dintre. Antigament els habitants del carrer Vilanova anaven a buscar aigua fresca a canvi d'un preu establert. També era coneguda com a Cal Sabater, renom o cognom de l'anterior amo.

Així doncs, hi ha cases, el renom de les quals ve de l'ofici que feien, com cal Fuster, cal Cisteller, cal Secretari, ... Altres cops era derivat d'un defecte com cal Cansat. També és corrent trobar-se amb cases que per renom tenien el nom del poble d'on procedia la seva gent, com per exemple cal Sant Guim.

Seria curiós tenir l'origen de cada un dels renoms de les cases. Segurament que ens quedariem parats de la quantitat d'anècdotes i fets insòlits que ens revelarien.

3. Cal Pau Rubió / Cal Vermell
Aquestes eren dues cases que estaven on ara es coneix com a Pati Sisquet. El seu origen es desconeix, però el que se sap és que Cal Vermell també era dita Cal Cacauro ja que l'habitant de la mateixa es dedicava a vendre cacauets i xufles amb una mesura a l'antic cinema, on ara és l'Ajuntament.

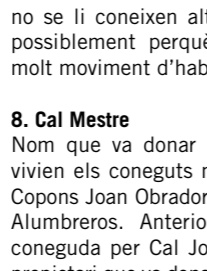
4. Cal Pepateia
El nom prové d'una antiga mestressa, es deia Pepa i era de Cal Teia al carrer Sant Magí. Anteriorment havia estat dita Cal Bel i es desconeix el seu origen. Com a anècdota, a mitjan del segle passat, va ser punt de reunió del jovent, on organitzaven les caramelles i el corpus, i creaven les flors per a guarnir els altars.

5. Cal General
Es diu que en l'època de les guerres carlines, quan les tropes passaven pels pobles i havien de pernoctar-hi, cada un dels components hostetjava en una casa. En aquesta casa dormia sempre un cap de la tropa. També pot ser coneguda per Cal Solé ja que havia estat de la família Solé.

6. Ca l'Oliva
Igual que l'anterior, l'actual família dona el nom a la casa. També pertanyia al mateix propietari que Cal Jover Pobre.

7. Cal Liró
L'actual família. Anteriorment no se li coneixen altres noms, possiblement perquè hi havia molt moviment d'habitants.

8. Cal Mestre
Nom que va donar el fet que vivien els coneguts mestres de Copons Joan Obradors i Vicenta Alumbreros. Anteriorment era coneguda per Cal Jover Pobre, propietari que va donar la casa al poble per què fos escola.

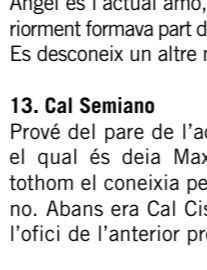
9. Cal Micaló
Segurament un avantpassat podia haver-se dit Miquel i derivà a Micaló.

10. Ca l'Hortolà
Aquí vivia el masover de Cal Reiet, que treballava l'hort i venia el planter, la fruita i verdura. El producte que no venia a Copons el portava al mercat de Calaf.

11. Cal Reiet
El nom prové d'un dels seus amos. Aquest senyor tenia moltes propietats i molt bones, les millors de tot Copons; d'aquí que li diguessin "El Reiet".

12. Ca l'Àngel
Àngel es l'actual amo, però anteriorment formava part de Cal Reiet. Es desconeix un altre nom.

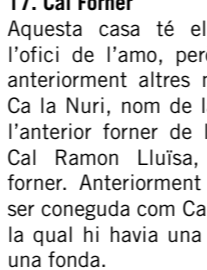
13. Cal Semiano
Prové del pare de l'actual amo, el qual és deia Maximiliano i tothom el coneixia per a Semiano. Abans era Cal Cisteller, per l'ofici de l'anterior propietari.

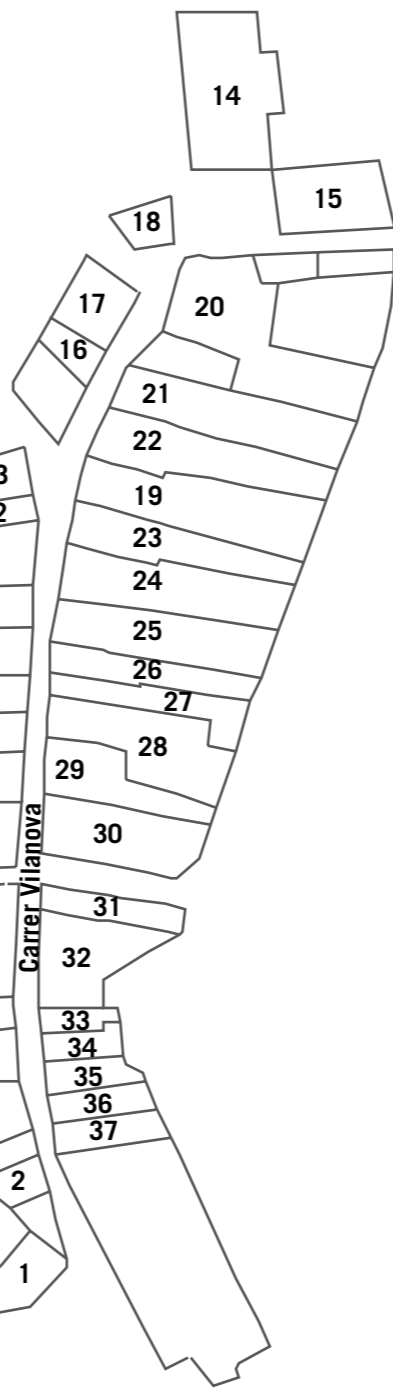
15. Rectoria

16. Ca La Ciana
Aquest nom ve donat per l'abreviatura de Verenciana, avantpassat de la família Clotet. Per això també és coneguda actualment com a Cal Clotet.

17. Cal Forner
Aquesta casa té el nom de l'ofici de l'amo, però va tenir anteriorment altres noms com Ca la Nuri, nom de la dona de l'anterior forner de la casa, o Cal Ramon Lluïsa, nom del forner. Anteriorment també va ser coneguda com Cal Croel, en la qual hi havia una barberia i una fonda.

18. Cal Peret de Sant Pere
Hi vivien el Pere Torrents i família, de Sant Pere de Copons, d'aquí el nom de Peret.

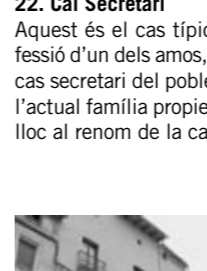
19. Cal Llacuna
Prové del cognom de la família Llacuna propietària de la finca des de fa varies generacions.

20. Cal Vila
Vila és el cognom dels actuals amos. Però també va ser coneguda per Cal Garriga per haver estat habitada temps enrere per la família del mateix cognom. Hi ha fonts que l'havien conegut anteriorment per Cal Joan Avaro. El Joan tenia llogat els baixos a un senyor de Jorba que venia espadnyes de vetes o et vetava les que duïes.

21. Cal Fuster
El nom prové de l'època en que, va viure l'avi de l'actual fuster del poble. Altres fonts també han anomenat aquesta casa com Cal Joan Avaro, en contraposició de l'anterior. En els baixos d'aquesta casa existia una botiga de roba que regentava un marxant de Sant Guim de Freixenet.

22. Cal Secretari
Aquest és el cas típic on la professió d'un dels amos, - en aquest cas secretari del poble, besavi de l'actual família propietària - dona lloc al renom de la casa.

23. Ca la Madrona
Aquesta casa es recorda primerament per pertànyer a dues germanes conegudes per les Joanes. Eren de Sant Martí de Sesgueioles i venien a passar l'estiu. Aquestes dones volien absentar-se per una llarga temporada i van demanar a la família Llacuna que mentre tant paguessin la contribució de la casa; amb el temps van acabar sent-ne els propietaris. Aquest fet va passar en algunes altres cases de Copons, on la gent, a base d'anar pagant la contribució, es va fer seva la casa on vivia i que no els pertanyia. Ca la Madrona, sent dels Llacuna, també va ser caserna de la Guardia Civil. El nom prové de la senyora Madrona, mare de l'actual propietari.

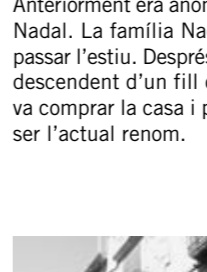
24. Cal Romeu
Cognom dels actuals amos. A mitjan del segle passat, s'hi ubicava un centre o societat anomenada 'El Liberal', on el jovent de l'època, principalment de caire liberal, s'esbargien jugant a cartes, ballant, etc.

25. Cal Caus
El seu nom prové d'una antiga comadrona que vivia en aquesta casa, Marieta Caus.

26. Cal Brunet
El seu nom ve de la Maria Brunet, mestressa anterior a la actual propietària. També pot ser coneguda actualment per Ca la Maria Teresa Semiano o Cal Cardenyas. Semiano és el renom del pare de la Maria Teresa i Cardenyas era el cognom del seu marit.

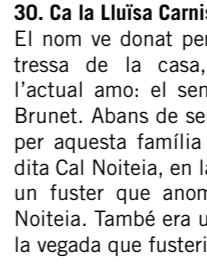
27. Cal Cirera
Anteriorment era anomenada Cal Nadal. La família Nadal venia a passar l'estiu. Després un Cirera, descendent d'un fill de Copons, va comprar la casa i passà així a ser l'actual renom.

28. Cal Ferrer
En aquesta casa vivia el ferrer del poble, a ell es portava a ferrar els animals i a llucar les eines.

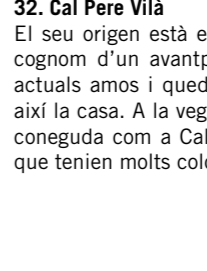
29. Cal Recader
Aquí vivia el recader del poble, avi de l'actual propietària, la Fina Tomàs, el qual baixava a Igualada dos cops a la setmana i els coponencs li encarregaven els serveis de què no disposava el poble, com per exemple portar la roba a la tintoreria o anar a buscar medicaments.

30. Ca la Lluïsa Carnisser
El nom ve donat per una mestressa de la casa, mare de l'actual amo: el senyor Jaume Brunet. Abans de ser adquirida per aquesta família també era dita Cal Noiteia, en la qual vivia un fuster que anomenaven el Noiteia. També era una fonda a la vegada que fusteria.

35. Ca la Coloma
Se'n desconeix l'origen. Actualment també pot ser coneguda per Cal Veí.

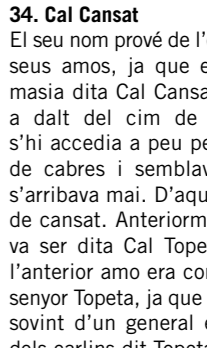
32. Cal Pere Vilà
El seu origen està en el nom i cognom d'un avantpassat dels actuals amos i quedà batejada així la casa. A la vegada, va ser coneguda com a Cal Colom, ja que tenien molts coloms.

31. Cal Brufau
Es desconeix el seu origen, però antigament també va ser dita Ca la Verònica pel nom de qui hi habitava.

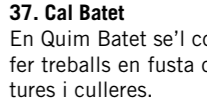
33. Ca La Tereseta Peret
També havia estat anomenada Cal Peretot. L'amo es deia de cognom Peret però pel seu caràcter rondinaire va derivar a Peretot. La Tereseta Peret era la seva filla soltera.

34. Cal Cansat
El seu nom prové de l'origen dels seus amos, ja que eren d'una masia dita Cal Cansat. Situada a dalt del cim de Comalats, s'hi accedia a peu per un camí de cabres i semblava que no s'arribava mai. D'aquí el renom de cansat. Anteriorment també va ser dita Cal Topeta, ja que l'anterior amo era conegut com senyor Topeta, ja que parlava tot sovint d'un general en l'època dels carlins dit Topeta.

36. Cal Cotxo
L'origen es desconeix però podia ser perquè a una mestressa de la casa li deien Maria Cotxo sense ser aquest el seu cognom. També pot ser coneguda per Cal Sanobi, nom d'un anterior amo.

37. Cal Batet
En Quim Batet se'l coneixia per fer treballs en fusta com escultures i culleres.

Com heu pogut comprovar aquest carrer ha tingut una història molt comercial. En ell van existir els oficis de fuster, fonda, forn, barberia, ferrer, recader, i molt altres que no han quedat reflectits en el renom de les cases. Per a més informació en el número 3 del Camí Ral es va publicar un escrit sobre la història del carrer Vilanova que pot enllaçar molt amb aquest tarannà comercial.

Val a dir que per redactar aquest escrit s'han tingut en compte moltes opinions de veïns del poble, però pot ser el cas que ens haguem equivocat en alguna afirmació o que aquesta sigui incompleta. Agraïrem que ens féssiu arribar els vostres coneixements per a tenir la màxima fiabilitat possible de la informació i així millorar el recollit fins ara.

desembre

3	Ple Extraordinari
7	Futbol: Ateneu Igualadí 3, Copons 0
14	Futbol: Hostalets de Pierola 5, Copons 0 <p>Copons amb Gaudí: Inauguració de l'exposició de les obres d'Imma Àlvarez Àguila, a la sala d'exposicions de l'Ajuntament</p>
15	Copons torna a col·laborar amb la Marató de TV3
18	Els nens i nenes de Catequesí visiten els avis i el pessebre de la Llar del Sant Crist d'Igualada. <p>Tot seguit, berenar i jocs a la Plaça de Cal Font</p>
20	Els nens i nenes de l'escola canten nadales tot visitant els pessebres del poble <p>Finalitza el primer trimestre de Tai-Txi</p>
21	Futbol: Copons 0, Capellades B 0 <p>Inauguració de les noves instal·lacions del bar i sala cultural i d'oci de La Barraca, amb un espectacle infantil i un pica-pica</p>
22	Es monta el pessebre a l'Església
23	Repsol - Butano, S.A. comença a subministrar gas propà per a les recents canonades instal·lades als carrers del poble
24	Concert dels nens i nenes de l'escola a la Missa del Gall. Tot seguit, coca per a tothom
29	El Patge Faruk arriba a Copons per recollir totes les cartes dels infants, a la sala La Barraca <p>Finalitza l'exposició d'Imma Àlvarez Àguila</p> <p>Inauguració de l'exposició del CEIP de Copons “Gaudí vist amb ull de nen”, sobre el genial arquitecte</p>
31	En R. Serra participa a la Sant Silvestre Manlleuena, de 4,800 Km <p>Sopar i ball de Cap d'Any a la sala La Barraca i piscina municipal</p>

gener

2	Inici de les obres als carrers per instal·lar cable de fibra òptica, i treballs de millora del cablejat de Telefònica
4	Comença el segon trimestre de Tai-Txi a la sala La Barraca
5	Cavalcada dels tres Reis d'Orient i patges pels carrers del poble
8	Finalitza l'exposició del CEIP de Copons, sobre Gaudí
12	Futbol: Pobla de Claramunt 0, Copons 4 <p>Copons amb Gaudí: Inauguració de l'exposició de les obres de Gustavo González Galán, a la sala d'exposicions de l'Ajuntament</p>
17	Surt al carrer el butlletí Camí Ral núm. 15 <p>Sopar al Bar La Barraca de tota la colla de Tai-Txi</p>
18	Futbol: Copons 1, Vilanova B 4 <p>Festa Major de Sant Sebastià: Ball amb l'orquestra Slogan, amb el típic ball de la crespella, a la sala La Barraca</p>
19	Concert vermut amb el Duet Zarabanda <p>Berenar per a la mainada</p> <p>Espectacle infantil amb Circ Nic, a la sala La Barraca</p>
25	Implantació de xips als animals de companyia per al cens i la identificació, a l'entrada de l'Ajuntament <p>Futbol: Copons 5, Vallbona d'Anoia 0</p>
26	Finalitza l'exposició de Gustavo González Galán
28	Ple Extraordinari

febrer

1	Futbol: Rebrot 3, Copons 3 <p>Copons amb Gaudí: Inauguració de l'exposició de les obres de Pau Corcelles Hontoria, a la sala d'exposicions de l'Ajuntament</p>
2	Benedicció de fruites per Sant Blai
8	Futbol: Copons 2, Piera B 1 <p>Reunió de veïns a l'Ajuntament: Proposta Copons 2015</p>
13	Cau una nevadeta que ho enblanquina tot una mica
14	Reunió de veïns a l'Ajuntament: Proposta Copons 2015
15	Futbol: PM La Tossa 3, Copons 2
15, 16	Curset de teatre a càrrec de Pep Farrés
16	Finalitza l'exposició de Pau Corcelles Hontoria
18	Torna a nevar, cobrint-ho tot altre cop, d'un prim mantell blanc
19	Tercera nevada de l'hivern
22	Futbol: Copons 2, Tous 1 <p>Presentació del llibre: <i>60 ocells comuns i rars i de noms singulars</i>, de Celdoni Fonoll, a càrrec de Lloïl Bertran i el mateix Celdoni, a la sala La Barraca</p>
23	Festa xocolatada a Cal Pou, per anar posant a punt el Carnaval <p>Tercer aniversari del bar Cal Pou</p>
28	Finalitza el termini d'inscripció dels animals de companyia al Cens Municipal d'Animals

març

1	Futbol: Torre de Claramunt 2, Copons 0 <p>Carnestoltes infantil a La Barraca</p> <p>Carnestoltes adult a La Barraca</p>
2	Jornada de Descoberta de l'Alta Anoia a l'església romànica de Sant Pere de Copons <p>Visita pastoral i missa d'acomiadament del bisbe Josep Ma Guix. Al finalitzar l'acte, els nens i nenes de l'escola l'obsequien amb la cançó del Rossinyol</p>
8	Inauguració de les obres que s'han dut a terme per millorar els serveis del poble, amb la presència de Manel Royes, president de la Diputació de Barcelona, Ramon Buscallà, subdirector general de Governació i Relacions Institucionals, entre d'altres. Presentació del projecte de la sala polivalent <p>Futbol: Copons 0, Fàtima 1</p> <p>Comencen els assajos de caramelles amb en Joan Mas com a director</p>
9	Copons amb Gaudí: Inauguració de l'exposició de les obres d'Anna Gonzalez, a la sala d'exposicions de l'Ajuntament

abril

5	Futbol: Copons 1, Ateneu Igualdí 3
6	Motocròs infantil
11	Finalitza el segon trimestre de Tai-Txi, a La Barraca
12	Copons amb Gaudí: Inauguració de l'exposició de l'obra de Sílvia Guillén i Moreno, a la sala d'exposicions de l'Ajuntament <p>Assaig de caramelles</p> <p>Futbol: Copons 2, Hostalets 1</p>
13	Diumenge de Rams, amb benedicció de palmes i palmons <p>L'equip femení de futbol sala de Copons juga amb l'equip de Tous i perdent per 2 a 3</p>
17	Assaig de caramelles
19	Últim assaig de caramelles
20	Cantada de caramelles pels carrers de Copons
21	Dinar de Pasqua del jovent a Cal Saül
22	Representació de la Llegenda de Sant Jordi a La Barraca, pels alumnes de l'escola de Copons
25	Constitució de l'Associació de Mares i Pares d'Alumnes de l'Escola de Copons
26	Finalitza l'exposició de Sílvia Guillén i Moreno <p>Futbol: Capellades B 4, Copons 0</p> <p>Reunió informativa a l'Ajuntament per preparar els Macrojocs a Copons</p>
27	2ª Trobada de conservació del nostre entorn: neteja de l'entorn del gorg de Nafre, amb esmorzar per a tothom
30	Ple Extraordinari

maig

3	Copons amb Gaudí: Inauguració de l'exposició de les obres d'Ivan Rovira i Escura, a la sala d'exposicions de l'Ajuntament <p>Futbol: Copons 2, Pobla de Claramunt, 5</p>
10	Futbol: Vilanova B 0, Copons 1 <p>2a Jornada de Portes Obertes de l'Esport: Partit de futbol sala femení, Copons 1, Tous 2, al poliesportiu. Sopar a la Barraca</p> <p>2a Jornada de Portes Obertes de l'Esport: Competició de ping-pong a La Barraca i bàsquet al poliesportiu.</p>
11	La Natàlia Muñoz, Oriol Martí i Elena Gudayol, participen a la 8ª Caminada Popular de Tous
	Pont de l'Eucària – Cal Tomàs
17	Presentació del programa electoral dels Joves Independents de Copons, a La Barraca, amb pica-pica per a tothom
18	Finalitza l'exposició d'Ivan Rovira i Escura, l'última de Copons amb Gaudí <p>Macrojocs pels carrers de Copons per a tots els nens i nenes de la comarca, amb: Tot tipus de jocs: jocs gegants, jocs de taula, jocs de construcció, ...</p> <p>Taller de xanques, taller de maquillatge, taller de xapes i taller de pintura</p> <p>Inflable</p> <p>Danses i cançons a càrrec de Carles Cubelles</p> <p>Berenar per als nens i les nenes</p>
23	Sopar fi de legislatura, a Cal Saül
25	Eleccions municipals locals

juny

8	Dinar de caramelles a la plaça Ramon Godó, amb balls i cançons tradicionals amb música en directe <p>Finalitza la convocatòria de bases del 3r Concurs d'Iniciativa Jazz Copons 2003</p>
11	Finalitza el curs de Catequesí
14	Els nens i nenes de Catequesí reben el Sagrament del Perdó <p>Ple Extraordinari de Constitució del nou Ajuntament</p>
15	1a comunió de la Rut Vilumara i la Núria Margarit. La missa és cantada pels nens i nenes de l'escola i pel Cos d'Animació de la Liturgia de la Parroquia Sagrada Família de Terrassa <p>Final de curs de ZER Vent d'Avall a la plaça Ramon Godó</p>
20	L'empresa NEG MICOM,SAU, que promou la construcció d'un parc eòlic al Turó del Magre, mostra el projecte a l'Ajuntament <p>Sopar de final de curs de Tai-Txi a la piscina</p>
21	El jurat del Concurs d'Iniciativa Jazz Copons 2003 escull els tres finalistes per actuar el dia 19 de juliol
23	Revetlla popular de Sant Joan a Cal Pou i a la piscina
25	Comença l'escola d'estiu
	Els nens i nenes de Catequesí cel·lebren el fí de curs amb un berenar a la Piscina
28	Actuació de la Coral Juvenil Xalest a l'església de Santa Maria de Copons

Text: Teresa Múnera
Foto: Xavier Martí

Copons, té equip de futbol femení

La història es remunta cap a finals de març quan l'Elisa, una companya de feina de la Natàlia, li va proposar de jugar un partit de futbol amistós entre el Tous i el Copons. En un primer moment semblava molt difícil de dur a terme ja que a Copons no hi hauria les suficients noies que es requereixen per jugar

un partit. Però sí, la gent es van anar animant i Copons es va convertir en un "equipàs" de futbol amb jugadores per donar i vendre: la Lola, l'Eva, les Annes, la Sònia, la Marta, l'Elena, la Natàlia, la Cristina, les Íngrids, la Jorgina, l'Aina, l'Arantxa, la Teresa,...Totes elles procedents del mateix poble i dels voltants.

Cada divendres al vespre ens reuníem al poli per entrenar, amb el Carles Mas, el nostre "míster", al qual des d'aquí donem les gràcies per la paciència i l'interès que ha dipositat en nosaltres.

La veritat és que hi posàvem moltes ganes i en els dos partits que vàrem jugar ho vam donar tot al camp.

El públic va respondre molt bé; el suport va ser tan ferm que fins i tot es va arribar a formar un grup de "cheerleaders". Malgrat que els resultats dels dos partits jugats no van ser favorables ho vam celebrar amb un bon sopar a La Barraca.

Ara, tota aquesta eufòria ha anat disminuint fins arribar al punt que al ser tan poca gent els entrenaments s'han hagut de suspendre.

Però des d'aquí aquestes pàgines volem animar el jovent de Copons per tornar a disfrutar dels entrenaments del divendres al vespre. És per aquest motiu que si teniu ganes de divertir-vos, fent a la vegada una mica d'esport, prepareu-vos perquè el proper mes de setembre ens retrobarem per parlar-ne.

Ensenyament

Text i foto: Clara Bosch

Carta als pares i mares; i futurs pares i mares,

Els que hem triat l'escola rural per als nostres fills, n'estem força contents. Considerem que té una sèrie d'avantatges respecte a les escoles "grans" i urbanes:

- gaudeix d'un entorn natural
- és a prop de casa
- els alumnes tenen una educació gairebé personalitzada
- la barreja de diferents cursos és enriquidora
- el fet de ser pocs els uneix molt
- la integració és molt fàcil
- el contacte entre mestra i pares és molt directe
- els nens s'identifiquen plenament amb el poble...

Evidentment també tenim inconvenients: Els horaris escolars són absolutament incompatibles amb els horaris laborals de qualsevol pare o mare, a l'escola de Copons no hi ha serveis (cuina, menjador, activitats extra escolars, acolliment al matí, ...) per no haver, no hi havia ni AMPA! (això, per als no iniciats no és el crim organitzat, sinó l'Associació de Mares i Pares d'Alumnes).

Normalment aquesta associació és la que s'encarrega d'oferir aquests serveis, contractant monitors, empreses de càtering...i molts altres, com demanar subvencions, gestionar la compra de llibres de text...

La resta d'escoles de la ZER Vent d'Avall (que és la zona rural a la qual pertanyem, juntament amb les escoles de Prats, Sant Martí i Castellfollit i amb les que compartim moltes activitats, com sortides, colònies, festes...) s'han espavilat i han format les seves AMPES i fan el que poden. Algunes ho tenen més fàcil que d'altres. Tot depèn del nombre d'alumnes amb els quals compten i és justament per això que s'esforcen a oferir serveis i que els nens del poble no marxin a altres centres més grans.

L'escola de Copons no corre perill de tancar-se per falta d'alumnes, però tots sabem que no fa gaires anys va estar a punt de ser tancada. Ara hi ha unes certes garanties de continuïtat, però només que es produeixi un vuit d'edats entre la marxa dels més grans cap a l'institut i l'ingrés de pre-escolars, la cosa començaria a trontollar.

És per això que els pares del CEIP COPONS ens hem posat les piles, i de moment hem creat una AMPA. Ara es tracta de fer tot el possible perquè el model d'escola que nosaltres considerem millor per als nostres fills, tingui continuïtat i sigui una bona opció per a futurs alumnes.

Ja sabem que no serà gens fàcil, perquè la nostra escola, a més a més de petita, és especial i diferent.

Les solucions que han pres les escoles de la ZER, potser no ens serviran a nosaltres, però es tracta justament de buscar noves solucions, també especials i diferents.

Comptem amb vosaltres !!

In-fàn-ci-a

Text: Clara Bosch

POEMA

Aquest nen és un nen europeu,
no menja el nostre menjar,
beu del seu propi got.

Aquest nen és un nen europeu,
no parla la nostra llengua,
s'enfada si la seva mare no l'entén.

Aquest nen és un nen europeu,
es preocupa molt poc pels altres,
imposa la seva voluntat als seus pares.

Aquest és un nen europeu,
és sempre molt feble,
l'esgarrinxada més lleugera sobre la seva pell
esdevé una úlcera.

Chinweizu (escriptor de l'Àfrica occidental)

PROVERBIS I DITES MONGOLS SOBRE COM EDUCAR INFANTS

No alimentis el teu fill amb dolços; alimenta'l amb valor.

Abans d'interrompre un acte coratjós, pensa-t'ho dues vegades.
L'amor a dins, la severitat a fora.
Educa amb l'exemple, no renyant.

COMENTARI

Aquest poema i aquests proverbis els he trobat en una revista d'educació (In-fàn-ci-a) que m'ha deixat l'Elvira Talló. Alguns no els comparteixo del tot, però tots m'han fet reflexionar. Espero que a vosaltres també.

Alguns aclariments

Text: Clara Bosch i Xavier Picó

A finals d'abril es va constituir l'AMPA de l'escola de Copons i les crítiques ja han començat a córrer.

En primer lloc ens agradaria aclarir per enèsima vegada i per escrit, que personalment no tenim res a dir de la gent que no porta els seus fills a l'escola de Copons. L'elecció de l'escola dels fills és una de les decisions més importants amb què ens trobem tots els pares, en la qual intervenen molts factors.

Les circumstàncies personals, familiars, laborals, econòmiques, ideològiques i socials, de cada família, només les sap cadascú i els altres hauríem de saber respectar.

També és cert que un dels objectius de l'AMPA és atraure nous alumnes per assegurar la continuïtat d'una escola tan petita.

En resposta a algunes preguntes que ens han arribat extraoficialment hem de dir que:

1- L'AMPA s'ha encarregat d'organitzar l'Escola d'Estiu d'aquest any, perquè és una de les funcions de totes les AMPES del món.

2- L'escola d'estiu és més cara que altres anys perquè s'han contractat les dues mestres, una assegurança de responsabilitat civil, - que va inclosa amb la quota que l'AMPA paga a FAPAC (FEDERACIÓ D'AMPES DE CATALUNYA) -, una assegurança d'accidents per a cada alumne, i hem hagut de requerir els serveis d'un gestor i tot això val diners. Val a dir que si algú recorda els preus de l'any passat veurà que l'increment és exactament de 3 euros per a qui té dos fills i 5 per a qui en tenim un. També cal recordar que fa anys que no hi havia increment.

3- És cert que a Igualada s'ofereixen casals d'estiu més barats (i també més cars) però no podem comparar la quantitat d'alumnes

entre els quals repartir costos. A Copons sempre serà més car per una simple qüestió matemàtica. Per altra banda ens estalviem el desplaçament.

4- Els preus no constaven en els cartells d'anunci de l'escola, perquè primer havíem de saber amb quants alumnes es comptava per repartir costos. Si tots els alumnes que hi ha inscrits haguessin trucat dins el termini establert, potser les quotes serien inferiors i potser les mestres podrien cobrar una mica més.

5- L'any que ve intentarem fer arribar la informació amb prou temps, sobretot als que no viuen al poble. Per això hem demanat telèfons i adreces en el full d'inscripció.

6- L'activitat de piscina, també l'organitza l'AMPA perquè també es pot considerar activitat extraescolar ja que la majoria d'alumnes també van a l'escola d'estiu i la mateixa assegurança serveix per a les dues activitats. Després de valorar-ho amb l'Ajuntament, es va considerar que contractar una altra monitora no representava gaire més feina. Per altra banda, els beneficis d'aquesta activitat són superiors i poden servir per cobrir les despeses de l'escola d'estiu.

7- Els telèfons de contacte són els de membres de l'AMPA, per no donar a les monitores ni als encarregats de la piscina, més feina de la que els pertoca.

8- Els més petits comencen l'escola una hora més tard, perquè aquesta és la proposta que ens van oferir les mestres i els motius són els següents: que els petits poguessin dormir una mica més i que la primera hora està destinada als deures d'estiu, per la qual cosa es requereix l'atenció de les dues mestres.

9- És difícil fer content a tothom, però de

vegades, amb bona voluntat i positivisme es pot mirar de trobar solucions. Les crítiques a l'esquena només serveixen per crear mals entesos i mal rotllo.

10- L'AMPA de Copons no la compona una persona ni dues. La junta la componen exactament 7 persones amb veu i vot. Aquesta pot ser convocada pel seu president però també pel 25 % dels seus membres, és a dir, 2 persones. Els seus membres, perquè tothom tingui clar a qui dirigir-se, són: Adela Mas, Antònia Espinosa, Clara Bosch, Montserrat Gumà, Montserrat Palà, Salvador Sala i Xavier Picó.

11- L'AMPA no s'ha creat per fer la guitza a ningú. Els components de l'AMPA tots som coneguts i accessibles, tenim ganes de fer les coses ben fetes. Si algú no està d'acord amb el que fem pot adreçar-se a nosaltres amb noves propostes i suggeriments.

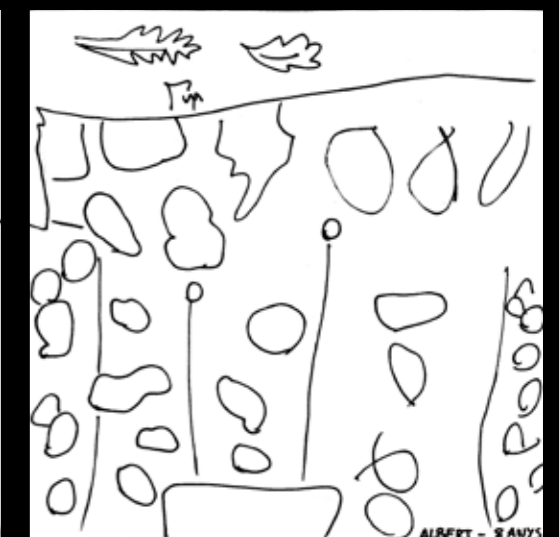
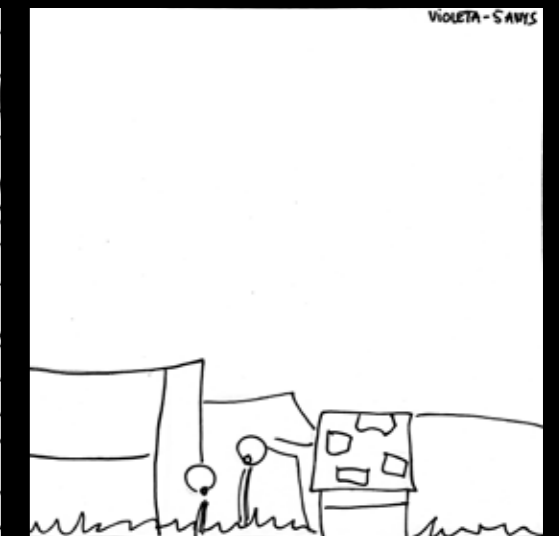
12- Les administracions ja s'encarreguen de fer-nos la vida impossible exigint-nos un munt de paperassa que no s'acaba mai.

13- L'any passat es feien els pagaments en divendres. Aquest any els fem en dilluns, perquè així que cobrem, anem directament al banc a fer el pagament de les assegurances de tots els que comencen l'activitat aquella setmana. És evident que per a nosaltres, seria molt més còmode assegurar a tothom de cop des del principi, ja que l'assegurança cobreix tot l'estiu, però vam considerar que demanar diners per endavant, no tindria bona acceptació.

14- La nota positiva és que l'AMPA ha proposat a la directora de l'escola que sol·licités un altre mestre i ha estat concedida una plaça per a educació infantil.

Així que: FELICITATS AMPA !!!

La font de la vila vista pels ulls de la mainada

Text: Amics de l'avi Puig
Foto: Teresa Múnera

L'avi Puig

Els amics més petits de l'avi Puig sempre et recordarem i hem volgut dedicar-te unes paraules:

- L'avi Puig, vaja l'avi Putxet, s'ha mort; però sempre guardaré la teva felicitat en el meu cor. Les històries, les brometes i sobretot la teva alegria. Me'n recordaré tota la vida. Ara, tenim l'avi Ceferino, però sense tu no és el mateix; eres com el nostre avi i sempre ho seràs. (Marta N)

- Sempre et trobarem a faltar, eres una gran persona amb un gran sentit de l'humor. (Aida)

- Me'n recordaré sempre de l'avi Puig perquè ens explicava històries divertides al parc. (Maria)

- Explicava les històries molt bé. (Raimon)

- Era el meu avi i el trobaré molt a faltar. (Marta G)

- A mi m'agradava quan li dèiem avi Putxet. Sempre et recordarem per la simpatia que tenies. (Ester)

- Ens agradava molt escoltar les seves històries. (Adela)

- Sempre estava de bon humor i feia bromes. (Marina)

- El recordarem sempre i mai l'oblidarem. (Albert)

- Sempre et recordarem per com eres de simpàtic. (Aleix)

Què més a dir?... Tots sabem com era l'avi Puig. Sempre tenia alguna anècdota per explicar i fer-te riure encara que no en tinguessis ganes.

Així que ara, encara que ens costi, hem d'intentar fer com ell, escampar l'alegria per tots els racons de Copons i parlar d'ell com sempre ho hem fet.

Et recordem!!

La prevenció de riscos laborals

Text: Rosa Mata

La Llei 31/1995, de prevenció de riscos laborals, vol donar un impuls a la prevenció de riscos laborals i a la seguretat en el treball, tant des de les administracions com des de l'empresa. A totes dues, administració i empresa, se'ls dona la responsabilitat de protegir els treballadors davant dels riscos laborals. De fet la Llei estableix un seguit de drets i deures tant per a empresaris com per treballadors però les obligacions i responsabilitats es centren en l'empresari.

Les principals obligacions de l'empresari són:

Planificar la prevenció a l'empresa a partir d'una **avaluació inicial de riscos**. Equivaldria a fer una relació de tots els possibles accidents o perjudicis per a la salut del treballador que es poden generar en cada lloc de treball de l'empresa i proposar una solució o correcció per a cada un d'aquests riscos concretant el termini d'execució que té l'empresa per implantar la mesura.

Adoptar les mesures necessàries per tal que els **equips de treball** (màquines, aparells, eines, etc.) que facin servir els treballadors siguin adequats al treball que s'ha de realitzar i garanteixin la seguretat i salut del treballador. Per tant, que no generin perills.

Proporcionar als seus treballadors **equips de protecció individual** adequats com podrien ser botes de seguretat, mascaretes, guants, ulleres, etc. i vigilar l'ús efectiu d'aquests equips. Aquests equips s'utilitzaran només quan no s'hagin pogut evitar o limitar suficientment els riscos mitjançant altres tipus de mesures de protecció col·lectiva o sigui que protegeixin diferents treballadors alhora. Per exemple: És millor instal·lar una extractor de contaminants ambientals que posar una mascareta a tots els treballadors.

Donar als treballadors **informació i formació** centrada en el seu lloc de treball, sobre els riscos que tenen i la seva prevenció i sobre les mesures a prendre en cas d'emergència com podria ser un incendi, una explosió, un vessament d'un producte químic perillós, etc. Per tant, l'empresari ha de valorar i analitzar aquestes possibles situacions de risc col·lectiu.

Vigilar l'estat de salut del treballador en funció dels riscos que té el seu lloc de treball. Aquestes **revisions mèdiques** seran confidencials per al treballador i només es faran amb el consentiment d'aquest. La informació sobre l'estat de salut dels treballadors no podrà ser utilitzada amb fins discriminatoris ni en perjudicials per aquest.

Informar als treballadors d'**altres empreses** que realitzin activitats en el seu centre de les mesures de seguretat a tenir en compte. Per exemple quan una empresa externa fa un manteniment o una reparació.

Vigilar el compliment de la normativa per

part d'**empreses subcontractades** que prestin serveis al centre de treball de l'empresa que contracta o bé que utilitzin material i maquinària d'aquesta. (Quan varies empreses realitzin les seves activitats en un mateix centre o lloc, aquestes hauran de cooperar en la seguretat dels seus treballadors establint els mitjans de **coordinació** necessaris.)

Protegir especialment els **treballadors especialment sensibles** (discapacitats de tot tipus o malalts), les **embarassades** o mares en període de lactància i els **menors d'edat**.

La Llei també crea la figura dels **Delegats de Prevenció** que són aquells d'entre els representants dels treballadors (del comitè d'empresa) que porten la prevenció de riscos laborals. La Llei també els dóna un seguit de competències i facultats. Són els encarregats de discutir i negociar amb l'empresari tots els temes relatius a la seguretat laboral. Aquests, juntament amb representants de l'empresari a parts iguals, han de crear el **Comitè de Seguretat i Salut** de l'empresa, que s'ha de reunir trimestralment per resoldre tots els assumptes relatius a la seguretat dels treballadors.

Per fer tota aquesta tasca preventiva, l'empresari ha de tenir un servei de prevenció a l'empresa: Ha d'establir clarament un tipus de **servei de prevenció** dins d'una de les 4 opcions següents:

Designar un o més treballadors i donar-los la formació adequada perquè puguin portar la prevenció a l'empresa. Cal establir quina dedicació o sigui quin temps han de dedicar aquests treballadors a fer aquestes tasques de prevenció dins del seu horari laboral.

En les empreses de menys de 6 treballadors, el propi empresari podrà fer les funcions de prevenció sempre que desenvolupi la seva activitat en el centre de treball (que no estigui sempre fora del centre) i tingui la formació necessària per fer-ho.

Constituint un servei de prevenció propi dins de l'empresa. Creant un petit servei dins de l'empresa amb tècnics que es dediquin exclusivament a portar la prevenció a l'empresa. Aquesta modalitat de servei de prevenció és obligatòria per a empreses de més de 500 treballadors o empreses que facin un activitat especialment perillosa i que figuren en una llista de la legislació.

Contractant un servei de prevenció aliè. Per tant, una empresa externa acreditada com a servei de prevenció que porti la prevenció a l'empresa. En aquest cas l'empresari ha de tenir clar que aquest servei extern no és com una assegurança sinó que a banda d'avaluar els riscos i proposar mesures correctores, donar formació als treballadors, fer les revisions mèdiques, etc. també posarà de manifest totes les deficiències en seguretat a l'empresa, que després l'empresari haurà de solucionar.

En tots els casos cal que l'empresari tingui clar que fer aquesta prevenció, sigui feta per qualsevol de les 4 modalitats de servei de prevenció, posarà de manifest totes les deficiències en seguretat de l'empresa que s'hauran d'anar sol·lucionant.

Invertir en prevenció suposa una reducció dels costos que l'empresa podria tenir per accidents laborals (indemnitzacions o interrupcions en la producció) o per multes de la inspecció de treball i alhora suposa una millora en la qualitat del producte i la imatge de l'empresa; però en seguretat laboral el principal benefici se l'enduu el propi treballador encara que aquest benefici sovint li passi inadvertit.

La Llei 31/1995 diu que les mútues d'accidents de treball i malalties professionals podran fer de servei de prevenció extern o aliè als seus associats.

Què és una mútua d'accidents de treball i malalties professionals?

El Sistema de la Seguretat Social espanyol preveu la possibilitat que els empresaris es puguin associar per cobrir-se ells mateixos l'assistència sanitària i econòmica en cas d'accident de treball o malaltia professional. Així sorgeixen les mútues d'accidents de treball i malalties professionals que són associacions d'empresaris autoritzades pel Ministerio de Trabajo y Asuntos Sociales.

Les mútues també poden cobrir les prestacions econòmiques derivades d'una malaltia comuna o d'un accident no laboral però l'assistència en aquests casos només la pot cobrir directament la Seguretat Social.

A banda d'aquesta assistència principalment sanitària i de cobrir unes prestacions econòmiques, les mútues també han de fomentar la prevenció de riscos laborals i la seguretat en el treball entre les empreses associades.

Què és un accident de treball o una malaltia professional?

Un accident de treball és tota lesió corporal que hagi sofert un treballador en ocasió o per conseqüència del treball aliè. O sigui que ha passat o ha estat una conseqüència de la feina. Així ho seria qualsevol accident que hagi ocorregut mentre treballam. També ho seria per exemple un accident de trànsit anant o venint de la feina (in itinere), o una lesió que s'hagi tingut mentre es feien uns encàrrecs per a l'empresa.

Una malaltia professional és aquella que s'ha agafat com a conseqüència del treball aliè però només tenen la consideració de professionals les que es relacionen en una llista oficial. Si tot i així es té una malaltia que no està a la llista i es pot demostrar que s'ha contret com a conseqüència de la feina, aleshores tindrà la consideració d'accident de treball.

Text i gràfics: **Xavier Martí** i **Ma Gràcia Carreras**
Fotos: **Xavier Martí**

Dades mensuals de l'estació meteorològica de Copons

El mes de març es celebra el dia Mundial de la Meteorologia i el Ministeri de Medi Ambient ofereix un dinar a tots el col·laboradors meteorològics de Catalunya. Aquest any, però, es va fer el dia 29 de maig al port de Barcelona. L'acte va ser inaugurat per la nova directora del Servei Meteorològic i va premiar algunes de les estacions que hi ha arreu de Catalunya, la de Montserrat i la de la Garrotxa.

L'intercanvi amb els col·laboradors és molt important de cara a la tasca voluntària que

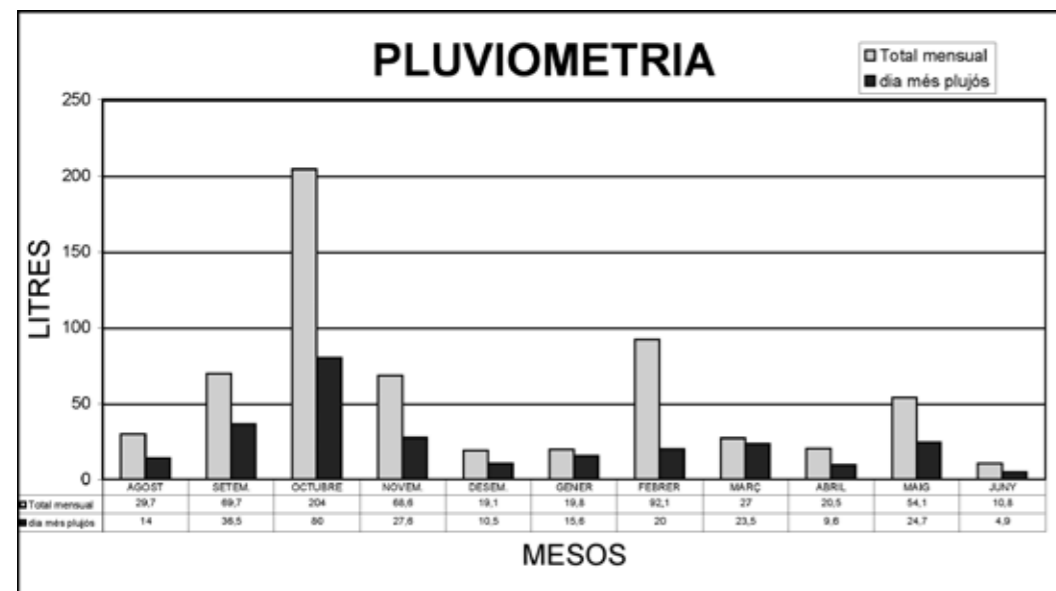
tots fem. Vam compartir taula amb el Santi Parés, l'home del temps de TV1 a Catalunya i amb els tècnics de Medi Ambient que van proposar una propera ampliació de d'estació, on podrien fer-se visites guiades.

El mes d'agost farà un any del funcionament de l'estació meteorològica, i hem realitzat unes dades comparatives de pluviometria i de temperatura durant el període d'agost de 2002 a juny de 2003.

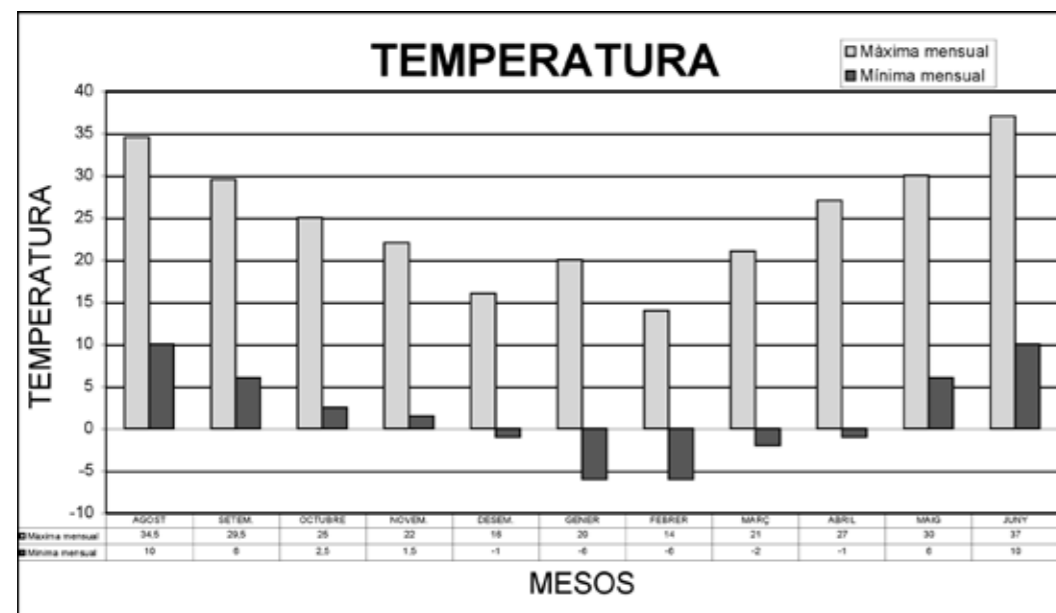
El dia més plujós va ser el dia 8 d'octubre de 2002, on es van recollir 80 litres.

Les nits més fresques van ser les del 12 de gener i 18 de febrer amb -6 °C.

El dia més calorós va ser el dia 15 de juny amb 37 °C.

	AGOST 2002	SETEM.	OCTUBRE	NOVEM.	DESEM.	GENER 2003	FEBRER	MARÇ	ABRIL	MAIG	JUNY
Total mensual	29,7	69,7	204	68,6	19,1	19,8	92,1	27	20,5	54,1	10,8
dia més plujós	dia 10	dia 3	dia 8	dia 20	dia 9	dia 6	dia 26	dia 28	dia 9	dia 7	dia 16
	14	36,5	80	27,6	10,5	15,6	20	23,5	9,6	24,7	4,9

	AGOST 2002	SETEM.	OCTUBRE	NOVEM.	DESEM.	GENER 2003	FEBRER	MARÇ	ABRIL	MAIG	JUNY
Màxima mensual	34,5	29,5	25	22	16	20	14	21	27	30	37
Mínima mensual	10	6	2,5	1,5	-1	-6	-6	-2	-1	6	10

Des de dins i des de fora

Text: **Eva Serra**

La perspectiva de les coses pot ser molt diferent si estem a dins o estem a fora de les circumstàncies o de l'indret on es desenvolupen. Jo, des de fa aproximadament 6 anys que ja no visc a Copons i des de fora us puc ben assegurar que tot es veu molt diferent. Imparcial del tot, no puc ser-ho. Els meus orígens són els que són i per això tot allò que fa referència al poble, a la gent del poble m'emociona.

M'omple d'orgull veure com dia rere dia aquest poblet CREIX. Ho escric en majúscules perquè vull que s'entengui que el creixement és en tots els àmbits: urbanístic, de població, cultural, social... Per als que esteu a dins, o sigui per als que hi viviu, suposo que no us n'adoneu tant, però des de fora, i en poc temps, hem pogut veure com Copons ha canviat i ha estat un canvi en el qual s'ha implicat molta gent. Totes les activitats que es realitzen són molt participatives i destinades a gent d'edats molt diferents. Tothom hi pot dir la seva; i qui no vol prendre-hi part, simplement pot disfrutar-les.

Com he dit abans, la distància et dóna una visió que, per als que hi viviu, pot semblar un xic exagerada o disfressada. Ja sabem que les coses s'entenen bé quan les pots assaborir dia rere dia. És llavors quan hi pots trobar els beneficis o els inconvenients, perquè de ben segur que tot el que s'ha fet al poble no és del gust de tothom; però ningú pot negar que hi ha hagut molts canvis i que el poble pren un altre ritme.

També és del tot cert que sempre s'enyora allò que ja no pots tenir, i quan ho has tingut no ho has sabut valorar. T'ha semblat, simplement, poc important o que quedava petit per les teves ambicions. A mesura que et fas gran, aprens a valorar setiments i llocs que quan ets adolescent et semblen ximpleries.

Una vegada vaig sentir explicar que les teves arrels, els teus orígens sempre seran allà on vares passar la infantesa. I crec que és així, perquè per molts anys que passin jo sempre seré de Copons. Aquí hi tinc una part dels

meus records, de les meves emocions, les amistats primeres. Són les vivències més marcades, aquelles que et deixen empremta i que les portaràs a dins per sempre més.

Per una altra banda, has de saber conviure amb aquests sentiments i has de saber estimar el lloc que t'acull. Començar de nou en un lloc llunyà té la seva part positiva i et fa sorgir uns sentiments tan bonics! Valores tot el que has viscut i lluites contra l'enyorament perquè et deixi arrelar en el nou lloc i puguis, amb el temps, sentir-te'l teu.

Ara que sóc mare, vull que la meua filla tingui els mateixos sentiments que tinc jo vers Copons. M'agrada que es senti de Copons i se l'estimi com jo me l'estimo. Crec que així és. Ella sap que a casa seva és a Sopeira, però que el seu cor està dividit en dos: Sopeira i Copons. A mi em plau que sigui així!

Sopeira, gener 2003

Boicot preventiu

Text: **Jacob Montsech**

La plataforma Bages Aturem la Guerra impulsa una campanya de boicot contra quatre empreses especialment significades per la seva participació en l'economia de la guerra. Aquestes empreses són el BBVA, la petrolera BP i les marques Marlboro i Coca-Cola.

L'elecció d'aquestes quatre empreses s'ha fet tenint en compte diversos criteris: finançament de George Bush II, implicació en la indústria armamentística, participació en el repartiment colonial de l'Iraq, trajectòria destacada en la violació dels drets humans i la destrucció mediambiental, i també tenint en compte la viabilitat del boicot (que siguin marques al nostre abast, identificables i emblemàtiques, i que disposem d'opcions alternatives). Es podrien haver triat moltes altres empreses, però hem optat per evitar una llarga tirallonga de noms i centrar-nos en una llista practicable i fonamentada.

La campanya de boicot no és una cosa testimonial, simbòlica o estètica, ni tampoc conjuntural. És una campanya seriosa, que es pretén de llarg abast i que pretén incidir en els hàbits de consum des d'una perspectiva solidària.

Fem una crida a totes les persones i els col·lectius de la comarca perquè s'uneixin a la campanya i no tinguin tractes amb cap d'aquestes empreses i, si pot ser, que explicitin i argumentin aquest rebuig a tenir-hi tractes.

Us fem suggeriments sobre com aplicar i estendre el boicot: Eviteu les marques boicotejades a l'hora de les vostres compres. Retireu les màquines de Coca-Cola dels vostres locals, o retireu la Coca-Cola si la màquina inclou diverses opcions. Igualment amb el Marlboro. No tingueu cap dels productes boicotejats en les festes o actes que organitzeu. No tingueu relacions amb el BBVA. No accepteu el patrocini de cap d'aquestes empreses. Feu públic el vostre compromís amb el boicot amb els vostres amics i coneguts.

Aquest darrer punt el considerem cabdal. Tant important com boicotejar aquests productes és fer explícita i visible aquesta decisió. Pensem que aquestes marques deuen l'èxit a la imatge i el que hem de procurar és modificar aquesta imatge. L'èxit del boicot no depèn tant del perjudici econòmic que puguem causar a aquestes empreses (sempre serà mínim i relatiu), com de l'associació que puguem fer d'aquests noms amb l'economia de la guerra. Hem de tenir clar i fer que tothom tingui clar que en qualsevol casa o institució que es pretengui mínimament decent, responsable i solidari, no hi pot haver cap d'aquests productes.

Si voleu més informació sobre les raons del boicot sobre les quatre empreses escollides o

sobre les alternatives de consum per la pau, poseu-vos en contacte amb la Plataforma "Bages Aturem la Guerra". També podeu consultar la web www.boicotpreventiu.org.

Construïm la pau cada dia amb les nostres eleccions quotidianes. Aprenem a viure sense aquells productes que promouen allò que rebutgem.

Salut i pau,
Plataforma Bages Aturem la Guerra.

Serà ingenuo imaginar-se que podem confrontar directament al Imperio. Nuestra estrategia debe ser aislar las partes operativas del Imperio e incapacitarlas una por una. Ningún objetivo es demasiado pequeño. Ninguna victoria demasiado insignificante. Podríamos invertir la idea de las sanciones económicas impuestas a países pobres por el Imperio y sus Aliados. Podríamos imponer un régimen de Sanciones de los Pueblos contra cada empresa corporativa a la que hayan concedido un contrato en el Irak de la posguerra, del mismo modo que hicieron los activistas de todo el mundo con las instituciones del apartheid. Cada una de ellas debería ser citada, expuesta, y boicoteada. Expulsada de los negocios. Esa podría ser nuestra respuesta a la campaña "Espanto y Pavor". Sería un gran comienzo.

Arundhati Roy

Text: Anicet Altés

Els dinosaures

El mot 'dinosaur' ens suggereix la imatge, molt imprecisa, d'uns estranys animals que havien poblat la Terra en la llunyana prehistòria. Es tractava de bèsties enormes, més grosses que un elefant, amb una cua llarga i molsuda que contrastava amb el cap, molt menut en relació amb el volum gegantí del seu cos.

Aquests éssers exòtics els veiem dibuixats en els gravats antics pasturant tranquil·lament a la vora de grans llacs junt amb altres dinosaures, alguns dels quals caminaven amb dues potes. La seva vida, però, no era tan plàcida com sembla, perquè la seva grandària els ocasionava molts problemes i inconvenients. El fet d'ésser animals de sang freda, com els rèptils actuals, serps i cocodrils, coexistia amb un temperament abúlic i poc enèrgic. Segurament que no es desplaçaven gaire, caminaven poc i lentament. Els més grossos, com el diplodocus, mesuraven 25 metres de llargada i 60 tones de pes i, si queia no podia tornar a alçar-se: moria devorat pels depredadors carnívors, com el tiranosaure de 14 metres de llargada i 10 tones de pes. La major part d'aquells dinosaures eren herbívors que necessitaven grans quantitats de vegetals per cobrir la seva dieta alimentària diària. Cal pensar que un animal tan gros, governat per un cervell tan petit, probablement no deuria estar ben adaptat al seu medi, sobretot quan les pastures escassejaven i les circumstàncies eren adverses. Aquesta dificultat d'adaptació al seu hàbitat, havia de menar-los a la progressiva desaparició especialment en èpoques durant les quals, la Terra ha sofert grans canvis climàtics i geològics. La descripció pessimista dels dinosaures segurament ha ocasionat una qualificació despectiva d'aquest vocable quan l'apliquem a una persona gran, que no viu ni pensa amb la realitat actual i es fa pesada explicant històries i batalletes, que no tenen cap interès per al jovent actual.

Tot el que sabem dels dinosaures és a causa de la troballa i l'estudi dels fòssils del seu esquelet i de les seves petjades. Eren uns animals vertebrats, com nosaltres. Tenien

crani, mandíbules, columna vertebral, extremitats, etc. Alguns protegien el seu cos amb unes plaques dures i amb banyes per defensar-se i atacar en la lluita amb altres dinosaures. Quan morien, el cos era devorat per carnívors carronyers. Altres vegades el cos entrava en descomposició i solament quedaven ossos escampats que, finalment, acabaven desapareixent. Però, algunes vegades el cadàver quedava enterrat i la terra i la sorra l'anava cobrint per l'acció del vent. Si estava prop d'un volcà, les cendres i les roques d'origen eruptiu feien el mateix efecte dipositant moltes capes que anaven pressionant les restes en un medi anaeròbic, que sense oxigen, anava infiltrant-se d'aigua i de sals minerals i, després de milers o de milions d'anys havien mineralitzat completament aquells teixits orgànics que quedaven inclosos en un roca compacta i pesada. Els ossos petrificats es convertien en els fòssils que ens permeten ara, estudiar i deduir les formes d'aquests antics pobladors del nostre planeta. Precisament l'estudi comparatiu amb els rèptils actuals ens mostra unes semblances curioses perquè, per exemple, s'han trobat a l'estómac, unes pedres pulides i arrodonides que els ajudaven a triturar i a moldre els aliments o animals que s'empassaven sencers, tal com fan les serps i els cocodrils actuals. Aquestes pedres, però, també els servien per equilibrar la flotabilitat del cos, que sense cap esforç es passava el dia submergit a l'aigua a l'aguait de la seva presa. Els fòssils també ens informen de modalitat de reproducció que pot ser vivípara, o sigui amb cries que neixen vives o be ovípara, que és a través d'ous, com les aus i els rèptils, peixos, etc, actuals. S'han trobat ous fòssils en diferents llocs, principalment al sud de França i també a Catalunya al voltant de la població d'Isona, al Pallars Jussà.

El terme d'origen grec 'dinosaur' significa llangardaix terrible, que és tal com Ricard Owen, 1r. director del Museu Britànic de Historia Natural, va batejar els estranys i enormes animals fòssils que es descobriren al segle passat, el primer dels quals va ésser l'Iguanadon, que es va trobar en una pedrera

de Kent (Anglaterra) l'any 1834. Actualment no existeix cap dinosaur viu, tot i que hi ha determinades espècies que ens recorden les imatges dels prehistòrics animals, com els cocodrils, les iguanes, les tortugues i les aus.

Els dinosaures van viure en diferents períodes de l'era terciària de la formació de la terra i, els més antics daten d'uns dos-cents milions d'anys enrere. Els darrers van desaparèixer fa 65 milions d'anys. No sabem per què van extingir-se, de cop i volta, aquests animals del nostre planeta. Hi ha moltes teories que intenten explicar aquest fet. Més de 50 estudis i treballs publicats per eminents científics, però què no són admesos per tothom. El que sembla segur és que tot va ocórrer en un període de grans convulsions, de canvis d'origen volcànic amb violents terratrèmols que modificaven la superfície terrestre: muntanyes i serralades s'ensorraven i en sorgien de noves. L'ambient atmosfèric sofria grans canvis electromagnètics, amb variacions extremes de la temperatura i de la pluvio-metria, etc. La flora i la fauna mundial van patir aquell trasbals que no van poder superar uns organismes com els dinosaures.

És relativament freqüent que caiguin a la Terra meteorits, fragments de roques provinents de l'espai sideral. La Lluna ens mostra una superfície plena de cràters ocasionats per aquests impactes.

Una teoria, relativament recent, afirma que un gran asteroide, d'uns 29 km de diàmetre, va caure a la península del Yucatan (Mèxic), on va col·lisionar amb moltíssima força contra la superfície de la Terra.

A conseqüència d'aquest gran xoc s'alçà una gran polseguera i es formà una immensa nuvolada espessa amb partícules microscòpiques en suspensió. El nostre planeta va quedar a les fosques perquè aquest gran núvol es va anar estenent i va embolicar la Terra, que va quedar privada de rebre l'escalfor del sol durant molts anys. Aquesta circumstància ocasiona un gran descens de la temperatura, es van glaçar els oceans quasi totalment, va morir la vegetació i va causar la desaparició dels dinosaures fa uns 25 milions d'anys.

Els primers homínids van poblar la Terra fa dos milions d'anys. Per tant és impossible que mai hagin existit conjuntament amb els dinosaures. Les novel·les i pel·lícules que ens els presenten vivint unes aventures al·lucinants i terrorífiques, no tenen cap base científica. No ens podem creure aquelles històries fantàstiques de les grans produccions cinematogràfiques que deixen estupefactes als pacients espectadors.

Vic, abril de 2003

Sobre la proliferació de gats i gossos

Text i dibuix: Clara Bosch

Des que vivim a Copons, hem vist passar pel poble almenys sis gossos abandonats o perduts. Al jardí del costat de casa hi hem vist criar tres camades de gats, en menys d'un any.

Sovint donem la culpa a la gent que adquireix un cadell "bufó" i que l'abandona sense miraments, quan s'adona de la feinada que representa tenir-ne cura. Evidentment, aquests són els primers culpables, però si tirem una mica enrere, ens adonarem que la irresponsabilitat ve de més lluny.

Existeix la creença que les femelles han de criar almenys un cop a la vida. Si fem un petit càlcul ens adonarem de "l'animalada" que això representa: Si suposem que una gossa de mida mitjana pot tenir quatre cadells per camada i suposem que els amos la facin criar un sol cop, resulta que en menys d'un any, que és el temps que una gossa esdevé sexualment adulta, coexisteixen cinc gossos, per als quals caldran cinc respectius amos. De les quatre cries suposem que la meitat són femelles i que els seus amos les deixen criar un cop, i obtindrem vuit nous cadells, que coexistiran amb les dues generacions anteriors. Així seran tretze gossos en menys de dos anys.

(Això per no parlar dels mascles que acostumen a campar lliurement i deixen descendència per tot el voltant del lloc on viuen...).

Si continuem amb la progressió matemàtica durant 15 anys, que és l'esperança de vida d'una gossa sana, i comptant que les seves

descendents tindran una sola camada a la vida, ens trobem que aquesta gossa haurà tingut 32.246 descendents coexistent, per als quals caldrà trobar els respectius amos. Algú coneix tanta gent disposada a tenir un gos? No. És evident que el nombre de gossos supera de molt el de possibles amos. (no hem comptat els descendents en potència de cada mascle, perquè el nombre seria infinit)

Per tant, si us plau **ESTERILITZEU ELS VOSTRES ANIMALS DE COMPANYIA ABANS QUE CRIÏN!** Us estalviareu molts problemes. Tant els mascles com les femelles es tornaran més dòcils i casolans, faran menys pudor, els estalviareu patiments i desajustaments hormonals, fins i tot possibles tumors en el cas de les femelles...i sobretot evitarem abandonaments.

Segons els veterinaris que hem consultat, tant els gossos com els gats es mouen per impulsos purament hormonals, no tenen desitjos sexuals com els humans ni es plantegen formar una família. L'ESTERILITZACIÓ NO ELS SUPOSA CAP TRAUMA!

A pagès hi ha molt costum de matar els cadells. Els mètodes són molt diversos i no tots garanteixen una mort ràpida, ni l'absència de patiment per part de la mare.

Hi ha qui opta per tancar o fermar el gos o gossa durant l'època de zel. Això sí que representa un autèntic trauma, tant per als mascles com per a les femelles, que poden arribar a patir desajustaments hormonals i fins i tot psicològics.

Cotó

Text: Filo Vendrell

A Copons

El poble de Copons està entremig de dues muntanyes, totes envoltades de pins i també de bones aigües.

El poble no és molt gran però bonic l'han posat ara, hi ha llums i bancs i flors per les cantonades.

Si t'agrada anar d'excursió pots anar també a la muntanya, sentiràs l'olor dels pins i també de moltes plantes.

També pots anar a la font a buscar un cantiret d'aigua i asseure't a l'ombra d'un pi i mirar com marxa l'aigua.

També veuràs els ocellets saltar de branca en branca, ells estan tan contents que tot el dia canten.

Quantes coses maques tenim a Copons i que maca és la naturalesa; hem de donar gràcies a Déu de poder viure en aquesta terra.

Il·lm. Sr Jordi Bertran
Alcalde de Copons
Àngel Guimerà, 8
08281 COPONS

A les pàgines del butlletí Camí Ral de Copons del gener, que edita aquest ajuntament, va aparèixer un escrit de crítica contra el Consell Comarcal i l'Ajuntament dels Prats de Rei i Veciana que, per al·lusions directes, voldríem contestar en el següent comunicat, que demanem que surti publicat al proper número del butlletí:

- En primer lloc, voldríem deixar constància del fet que, per part del Consell Comarcal de l'Anoia, no considerem pas que les relacions amb l'Ajuntament de Copons hagin estat sempre "buides de contingut", tal i com crítica, ans tot el contrari. Des del Consell Comarcal s'han mantingut sempre unes bones relacions amb tots i cadascun dels ajuntaments de la comarca, fent-los partícips de tot el que passava i podia ser del seu interès i posant a la seva disposició tots els recursos necessaris d'aquest ens supramunicipal.
- En segon lloc, pel que fa a la crítica sobre la "odíssea" que ha suposat per l'ajuntament, segons el seu alcalde, de fer arribar l'aigua de la xarxa comarcal dels Prats de Rei a Copons, volem manifestar el següent:
 - Si hi ha hagut problemes en tot aquest afer han estat provocats pel mal procediment de l'Ajuntament de Copons, no pas per una mala gestió del Consell Comarcal ni de l'Ajuntament dels Prats de Rei.
 - La titularitat de la xarxa d'aigua a la qual es connectarà properament Copons és del Consell, mentre que el pou d'aigua és dels Prats de Rei.
 - Després de 4 anys d'haver encarregat el projecte d'abastament d'aigua al Consell, l'Ajuntament de Copons no va demanar el permís corresponent als Prats de Rei fins aquest estiu passat. Per tant, no ha complert el procediment habitual en aquests casos.
 - El manteniment del tub que connecta la xarxa amb el poble l'haurà de fer l'Ajuntament de Copons, perquè el tub serà de titularitat seva, de la mateixa manera que els altres pobles (Rubió i Veciana), que també es connectaran a la xarxa. Aquest és el procediment habitual.

Finalment, pel que fa a les al·lusions a Veciana, volem manifestar que és del tot habitual i forma part dels procediments dels ajuntaments demanar fiances per passar pels camins públics d'un altre terme municipal. Si l'Ajuntament de Veciana ha demanat una fiança a l'Ajuntament de Copons per poder passar pels seus camins no hauria d'estranyar l'alcalde, perquè és la forma de garantir el bon estat d'aquest vials, que fan servir tots els ciutadans.

Consell Comarcal de l'Anoia
21 de març de 2003

Pl. Sant Miquel, 5 - 08700 IGUALADA (Anoia) - Tel. 93 805 15 85 - Fax 93 805 06 11 - consell.anoia@anoia.net - www.anoia.net

Text: Equip de Govern de l'Ajuntament de Copons

Resposta al Consell Comarcal

En referència a l'escrit presentat pel Consell Comarcal per ser publicat en aquest butlletí creiem oportú assenyalar els següents temes:

Les relacions que ha mantingut aquest ajuntament amb el Consell Comarcal han estat bones i cordials; quan diem buides de contingut és perquè hem parlat sobre molt temes però no hem aconseguit solucionar-ne cap.

L'odíssea que ha passat aquest ajuntament no ha estat pas provocada per un mal procediment de l'ajuntament de Copons; ens hem adreçat al Consell Comarcal per poder rebre

ajuts tant de l'Agència Catalana de l'Aigua com de projectes europeus i sempre hem estat a la cua de les prioritats d'aquest consell.

El Consell Comarcal es fa càrrec de tota aquesta xarxa d'aigües, exceptuant la canonada que arriba fins a Copons, que serà propietat d'aquest ajuntament, com indica el conveni que ha redactat el Consell Comarcal, la qual cosa és una mica estranya.

L'ajuntament de Copons ha demanat els permisos a l'Ajuntament dels Prats de Rei en el moment en què va tenir el finançament assegurat. Per tant hem complert el procediment correcte.

Finalment la petició de fiança per part de l'ajuntament de Veciana seguim trobant-la fora de lloc; cap ajuntament afectat per la portada d'aigües del Ter-Llobregat a la conca d'Òdena ha demanat cap fiança a l'Agència Catalana de l'Aigua. Sí que aquest ajuntament ha demanat la corresponent fiança a l'adjudicatari de l'obra per tal de garantir que el camins de Veciana quedin en bon estat.

Per tot això i un bon plegat d'actuacions que ens queden en el tinter no podem més que ratificar l'article del passat butlletí.

Canvi de ritme

Com vosaltres ja sabeu, ara fa 8 anys un grup de joves amb il·lusió i ganes de treballar vam decidir de presentar-nos a l'ajuntament perquè volíem que Copons fes un canvi de ritme, i perquè aquest canvi fos possible calia que el jovent agafés la responsabilitat i s'hi implicués.

Quan ja estàvem al capdavant de l'ajuntament, els primers dos anys ens van servir per acabar el que ja estava començant de l'anterior legislatura i aprendre el funcionament de la gestió municipal.

Després vam elaborar nous projectes enfocats a fer obres que encara que no estiguessin previstes realitzar-les, sí que calia tenir-les pensades i s'havia de buscar la manera de poder-les realitzar, ja que la realització d'aquestes obres ens produiria un canvi del ritme al poble que acabaria sent el principi del que ara anomenem un projecte global, és a dir un projecte gran format d'altres projectes més petits però enllaçats entre si.

Abans d'acabar la primera legislatura i després de veure com funcionaven i com responien les altres administracions, ens vam adonar que si realment volíem ser més ambiciosos, realitzar més obres, accelerar més aquest canvi de ritme i dinamitzar més el futur del nostre poble, el que ens interessava era apropar-nos a un partit polític sense perdre la nostra independència a canvi de rebre més suport econòmic i de gestió.

Això va representar una aposta molt arriscada, ja que des de la instauració dels ajuntaments democràtics, Copons sempre havia estat presidit per un grup independent, però

el ressò de Copons a la comarca i les obres realitzades ens confirmen que era i continua sent una aposta encertada.

Heu de saber que Copons ha estat posat com a referent de model de gestió i bon funcionament davant de pobles més grans de la comarca, la qual cosa ens ha de fer sentir molt orgullosos de la feina realitzada.

Durant aquests darrers 8 anys s'han fet obres molt importants però segurament l'obra més important de totes és la millora dels serveis en general, ja que això ens permet encarar el futur amb els serveis bàsics coberts i poder destinar els recursos a altres necessitats del poble.

S'ha substituït la il·luminació de tot el poble i s'ha signat un conveni amb FECSA per substituir el cablejat actual per un cable trenat i reduir així l'impacte visual.

S'ha renovat tota la xarxa municipal, amb la qual cosa hem disminuït el consum per fuites subterrànies i s'ha millorat l'estat de la mina de Bona Mossa per poder treure més aigua de millor qualitat.

Una altra obra important ha estat la portada d'aigües des de Prats de Rei fins al dipòsit municipal.

A través d'un conveni amb Repsol s'ha portat el gas a totes les cases i això representa una millora de qualitat de vida de tothom.

Altres obres realitzades són l'ajuntament, el talús del poliesportiu, els entorns de la piscina, la plaça de cal Segura, el cementiri, la bassa del mig, la barraca i les compres de cal Poldo,

el pàrquing del poliesportiu i la rectoria i els seus entorns representen una inversió per al poble d'aproximadament un milió i mig d'euros (250 milions de les antigues pessetes) i el cost per a cada casa ha estat de 100 en concepte de la connexió a la nova xarxa d'aigua.

Això ens demostra que s'ha fet una bona gestió econòmica i que l'economia de l'ajuntament té bona salut, la qual cosa es pot comprovar en l'estat de comptes que apareix a cada Camí Ral.

Aquest canvi de dinàmica ha generat un moviment cultural molt important, on la participació de gent del poble ha permès continuar endavant amb el butlletí municipal amb una tirada de 800 exemplars. S'ha iniciat i consolidat la fira del traginers, la creació del primer concurs de jazz de Catalunya, festes majors amb activitats per a tothom, exposicions de pintura, presentacions de llibres, xerrades, etc.

Tot això ha estat possible gràcies al treball d'un equip humà que durant tots aquests anys no ha parat de treballar setmana rere setmana pel nostre poble, i sobretot per la gent que treballa a l'ajuntament, l'agutzil, el personal administratiu, secretari i tècnics municipals, perquè la veritat és que tenim un personal molt competent i seria injust no reconèixer els seus mèrits en aquesta gestió municipal.

Ara ha començat una nova legislatura i tot i que la gent que formem l'equip de govern ha canviat, del que sí podeu estar segurs és que tenim la mateixa il·lusió i ganes de treballar que el primer dia però amb molta més experiència, i estem segurs que amb la vostra col·laboració, que serà vital, i la nostra feina continuarem canviant el ritme del poble de Copons.

El teu quadrat

Hem rebut la vostra proposta i des de sota el mar us fem arribar el nostre quadrat emplenat amb el silenci, la sorra i el crit d'un visca la vida.

Montserrat Altés

Jordi Segura

(Fina Tomàs)

(Fina Tomàs)

(Elena Gudayol)

No us oblidem (Elena Gudayol, 1994)

Camí Ral Butlletí Informatiu Vila de Copons

Edita: **Ajuntament de Copons, Àrea Municipal de Cultura**

Àngel Guimerà, 8, 08281 Copons, Anoia, Tel. 938 090 000 Fax: 938 090 013

Correu electrònic: copons@diba.es

Disseny i maqueta: **ESPAI GRÀFIC**, Igualada

Correcció lingüística: **Servei Comarcal de Català**

Dipòsit legal: **B-7571-96**

Tiratge: **800 exemplars**

Publicació periòdica / Distribució gratuïta

Imatge portada: **Bassa del molí de Dalt**. Foto: **Jordi Closa**.

Equip de redacció: **Jordi Bertran, Pep Colom, Adela Mas, Xavier Martí, Salvador Llió, Carles Mas, Arantxa Prieto, Núria Pons, Ramon Serra, Daniel Garcia i Toni Marimon**.

Els articles publicats a Camí Ral reflecteixen solament l'opinió dels autors, no forçosament la de l'Ajuntament.

anuari

4a. edició 1997

Millor publicació periòdica d'àmbit local

PREMI
de Comunicació de la Diputació de Barcelona

ARREL DE PUBLICACIONS MUNICIPALS

SANT FELIU DE LLOBREGAT - 1997

Millor butlletí municipal de l'any